EVANGELIA:

SIVE

Excerpta quædam

EX

NOVO TESTAMENTO,

SECUNDUM LATINAM

SEBAST. CASTELLIONIS

VERSIONEM.

In usum CLASSIUM INFERIORUM.

ETONÆ:

Ex Officina JOSEPHI POTE, Bibliopolæ et Typographi, 1775.

EVANGELIA; ſive Excerpta ex Novo Testamento.

Dominicus primus Adventûs.

Evangelium S. Matth. xxi. 1.

1 POſtquam Hieroſolymis propinquârunt, et Bethphage ad Olivarum montem venerunt, miſit Jeſus duos diſcipulos,

2 Dicens eis: Ite in vicum qui contra vos eſt, et protinùs invenietis aſinam ligatam, et pullum cum ea: ſolvitote, et mihi adducitote.

3 Quòd ſi quis vobis aliquid dixerit, dicetis, Dominum eis egere, et ſtatim dimittet eos.

4 Hoc autem totum factum eſt, ut id acciderét quod à vate dictum fuerat his verbis:

5 Dicite puellæ Sioni: Ecce rex tuus tibi venit manſuetus, inſidens aſinæ, et aſello jumenti pullo.

6 Igitur profecti diſcipuli, fecerunt ſicut mandaverat eis Jeſus.

7 Aſinamque et pullum adduxerunt, et eis veſtimenta ſua impoſuerunt, et eum ſuper ea collocarunt.

8 Maxima autem hominum multitudo ſuis veſtimentis viam conſternere: alii abſciſſos ex arboribus ramos per viam ſternere.

9 Vulgus autem partim præcedens, partim ſubſequens, ſic acclamare:

mare: Hosanna Davidiæ, benè sit ei qui venit in nomine Domini. Hosanna in supremis!

10 Eô autem ingressò Hierosolyma, commota est tota civitas, dicens: Quis est hic?

11 Vulgus autem dicebat: Hic est Jesus vates à Nazaretha Galilææ.

12 Et Jesus in Dei templum ingressus, ejecit omnes in templo vendentes et ementes; et nummulariorum mensas sellasque vendentium columbas evertit.

13 Scriptum est, inquit eis: Domus mea domus supplicationis vocabitur: at vos ex ea fecistis speluncam latronum.

Dominicus secundus Adventûs.

Evangelium S. Luc. xxi. 25.

25 ET erunt signa in sole et luna, et sideribus et in terris tantus gentium angor trepidantium, mari undisque resonantibus:

26 Ut homines eorum metu et expectatione, quæ orbi immineant, exanimentur: nam cœlestes potestates concutientur.

27 Ac tum aspicietur Filius Hominis veniens in nube, cum ingenti potestate atque gloria.

28 His autem fieri incipientibus suspicite, et capita attollite, quoniam vestra instabit liberatio.

29 Tum eis similitudinem dixit: Cernite ficum et omnes arbores:

Cùm jam frondescunt, id vos per vosipsos cernentes, cognoscitis jam propè esse æstatem.

31 Similiter et vos, cùm hæc fieri videbitis, scitote propè esse divinum regnum.

32 Hoc

32 Hoc vobis confirmo, non priùs eſſe præterituram ætatem hanc, quàm fiant omnia.

33 Etiamſi cœlum et terra pereant, mea dicta non peribunt.

Dominicus tertius Adventûs.

Evangelium S. Matth. xi. 2.

2 JOhannes autem, quùm audiviſſet in vinculis opera Chriſti, miſit ſuorum diſcipulorum duos, qui ei ita dicerent:

3 Túne is es qui venturus eſt? an alius nobis eſt expectandus?

4 Quibus reſpondit Jeſus in hunc modum: Ite renunciatum Johanni quæ auditis et videtis:

5 Cæci vident, et claudi ambulant: Leproſi purgantur, et ſurdi audiunt: Mortui reſurgunt, et pauperibus Evangelium docetur.

6 Et fœlix eſt qui in me non offenderit.

7 Eis autem abeuntibus, cœpit Jeſus hominum turbæ ſic de Johanne dicere: Ad quid ſpectandum egreſſi eſtis in ſolitudinem? Arundinem vento agitatam?

8 Veruntamen, ad quid videndum exiiſtis? Hominem mollibus indutum veſtibus? At qui molles geſtant, ſunt in regum domibus.

9 Sed ad quem tandem videndum exiiſtis? Vatem? Etiam (inquam vobis) et pluſquam vatem.

10 Hic eſt enim de quo ſcriptum eſt: Ego tibi meum nuncium præmiſſurus ſum, qui tibi viam præparet.

Dominicus quartus Adventûs.

Evangelium S. Johan. i. 19.

19 HOC eſt Johannis Teſtimonium, tum quum miſerunt Judæi Hieroſolymâ Sacerdotes et Levitas, qui ex eo quærerent, quis eſſet?

20 Atque ille confeſſus eſt, neque negavit: confeſſus eſt ſe non eſſe Chriſtum.

21 Quid ergo? inquiunt illi interrogantes: Elias es tu? Non ſum, inquit. Vates es tu? Non, inquit ille reſpondens.

22 Et illi: Quis es? inquiunt ei, ut reſponſum demus iis qui nos miſerunt: Quid de teipſo dicis?

23 Ego ſum, inquit, Vox in ſolitudine clamantis: Corrigite Domini viam, quemadmodum dixit Eſaias vates.

24 Tum qui erant miſſi (erant autem ex Phariſæis) ſic eum interrogârunt:

25 Quid ergo baptizas, ſi tu neque Chriſtus es, nec Elias, nec vates?

26 Ego aquâ baptizo, inquit eis reſpondens Johannes: Sed inter vos adeſt, quem vos non nôſtis:

27 Is eſt, qui et poſt me venit, et ante me fuit, cujus ego non ſum dignus qui calcei corrigiam ſolvam.

28 Hæc Bethabaræ facta ſunt, trans Jordanem, ubi baptizabat Johannes.

Nativitas Domini noſtri.

Evangelium S. John. i. 1.

1 IN principio erat Sermo, et Sermo erat apud Deum, et Deus erat is Sermo.

2 Is

2 Is erat in principio apud Deum.

3 Omnia per eum facta ſunt, et abſque eo factum eſt nihil, quod factum ſit.

4 In eo vita erat, et vita erat lux hominum.

5 Et lux in tenebris lucet, nec eum comprehenderunt tenebræ.

6 Fuit homo miſſus à Deo, nomine Johannes.

7 Is venit ob teſtimonium, ut de luce teſtaretur, ut omnes per eum crederent.

8 Non erat ille ipſa lux, ſed qui de luce teſtaretur.

9 Erat ipſa vera lux, quæ colluſtrat omnem hominem venientem in mundum.

10 In mundo erat, et mundus per eum factus fuit, et mundus eum non cognovit.

11 In ſua venit, et ſui eum non acceperunt.

12 Quicunque autem eum acceperunt, iis eam poteſtatem dedit, ut Dei filii fierent, fidem habentibus ejus nomini:

13 Qui non ex ſanguine, nec ex voluntate carnis, nec ex voluntate viri, ſed ex Deo geniti ſunt.

14 Et Sermo caro factus eſt, et apud nos gratiæ, veritatisque plenus habitavit: ejusque ſplendorem, ut unigenæ à Patre ſplendorem aſpeximus.

Dies Sancti Stephani.

Evangelium S. Matth. xxiii. 34.

34 EGO ad vos miſſurus ſum vates, et ſapientes, et literatos, quos partim interficietis, ac in crucem tolletis, partim verberabitis in veſtris collegiis, ac ex alia in aliam

Dominicus quartus Adventûs.

Evangelium S. Johan. i. 19.

19 HOC eſt Johannis Teſtimonium, tum quum miſerunt Judæi Hieroſolymâ Sacerdotes et Levitas, qui ex eò quærerent, quis eſſet?

20 Atque ille confeſſus eſt, neque negavit: confeſſus eſt ſe non eſſe Chriſtum.

21 Quid ergo? in quiunt illi interrogantes: Elias es tu? Non ſum, inquit. Vates es tu? Non, inquit ille reſpondens.

22 Et illi: Quis es? inquiunt ei, ut reſponſum demus iis qui nos miſerunt: Quid de teipſo dicis?

23 Ego ſum, inquit, Vox in ſolitudine clamantis: Corrigite Domini viam, quemadmodum dixit Eſaias vates.

24 Tum qui erant miſſi (erant autem ex Phariſæis) ſic eum interrogârunt:

25 Quid ergo baptizas, ſi tu neque Chriſtus es, nec Elias, nec vates?

26 Ego aquâ baptizo, inquit eis reſpondens Johannes: Sed inter vos adeſt, quem vos non nôſtis:

27 Is eſt, qui et poſt me venit, et ante me fuit, cujus ego non ſum dignus qui calcei corrigiam ſolvam.

28 Hæc Bethabaræ facta ſunt, trans Jordanem, ubi baptizabat Johannes.

Nativitas Domini noſtri.

Evangelium S. John. i. 1.

1 IN principio erat Sermo, et Sermo erat apud Deum, et Deus erat is Sermo.

2 Is

2 Is erat in principio apud Deum.

3 Omnia per eum facta ſunt, et abſque eo factum eſt nihil, quod factum ſit.

4 In eo vita erat, et vita erat lux hominum.

5 Et lux in tenebris lucet, nec eum comprehenderunt tenebræ.

6 Fuit homo miſſus à Deo, nomine Johannes.

7 Is venit ob teſtimonium, ut de luce teſtaretur, ut omnes per eum crederent.

8 Non erat ille ipſa lux, ſed qui de luce teſtaretur.

9 Erat ipſa vera lux, quæ colluſtrat omnem hominem venientem in mundum.

10 In mundo erat, et mundus per eum factus fuit, et mundus eum non cognovit.

11 In ſua venit, et ſui eum non acceperunt.

12 Quicunque autem eum acceperunt, iis eam poteſtatem dedit, ut Dei filii fierent, fidem habentibus ejus nomini:

13 Qui non ex ſanguine, nec ex voluntate carnis, nec ex voluntate viri, ſed ex Deo geniti ſunt.

14 Et Sermo caro factus eſt, et apud nos gratiæ, veritatisque plenus habitavit: ejusque ſplendorem, ut unigenæ à Patre ſplendorem aſpeximus.

Dies Sancti Stephani.

Evangelium S. Matth. xxiii. 34.

34 EGO ad vos miſſurus ſum vates, et ſapientes, et literatos, quos partim interficietis, ac in crucem tolletis, partim verberabitis in veſtris collegiis, ac ex alia in aliam

aliam urbem perſequemini:

35 Ut in vos expetat omnis innocens ſanguis in terris effuſus, ab Abelis juſti ſanguine, uſque ad Zachariæ ſanguinem, Barachiæ filii, quem vos inter ædem et aram necâſtis.

36 Itaque certò ſcitote horum omnium pœnas daturam eſſe nationem hanc.

37 Hieroſolyma! Hieroſolyma! quæ vates occidis, et ad te miſſos lapidas, quoties volui congregare tuos natos, ſicut gallina ſuos pullos ſub alas congregat, et noluiſtis.

38 Scitote veſtram domum vobis deſertam relictum iri.

39 Sic enim habetote, vos non eſſe me viſuros deinceps, donec dicatis, bene ſit venienti nomine Domini.

Dies S. Johannis *Evangeliſtæ.*

Evangelium S. John. xxi. 19.

19 HOC locutus Jeſus Petro dicit: Sequere me.

20 Et Petrus converſus aſpicit ſequentem diſcipulum, quem amabat Jeſus, eum qui in cœna ejus pectori incumbens dixerat, Domine, quis eſt qui Te eſt proditurus?

21 Hunc intuitus Petrus, dicit Jeſu: Domine, hic verò quid?

22 Cui Jeſus: Si eum volo manere donec veniam, quid ad te? Tu ſequere me.

23 Itaque diſſipatus eſt hic ſermo inter fratres, diſcipulum illum non eſſe mōriturum; tametſi non dixerat illi Jeſus, non eſſe morituru[illegible]

rum : ſed, ſi eum volo manere donec veniam, quid ad te ?

24 Hic eſt ille diſcipulus, qui hæc teſtatur, et hæc ſcripſit, cujus teſtimonium nos verum eſſe ſcimus.

25 Sunt autem et alia multa, quæ fecit Jeſus : quæ ſi ſingula ſcribantur, ne ipſum quidem mundum ſcribendos hac de re libros capere poſſe arbitror.

Dies Innocentium.

Evangelium S. Matth. ii. 13.

13 DOmini angelus Joſepho in ſomnis apparet: Surge, inquit, et, aſſumpto puero, ejusque matre, fuge in Ægyptum, et illic eſto, donec ego te moneam : quæſiturus eſt enim puerum Herodes, ad necem.

14 Igitur ille ſurgit, et unà cum puero, ejusque matre, nocte concеſſit in Ægyptum;

15 Ibique fuit uſque ad Herodis obitum : Ut conſieret quod fuerat à Domino dictum per vatem ita dicentem: Ex Ægypto evocavi filium meum.

16 Tunc Herodes, videns ſe à Magis illuſum eſſe, adeo iratus eſt, ut miſerit interfectum pueros, quotquot Bethlehemæ, et in toto ejus territorio erant, infra bimatum, pro tempore quod à Magis perquiſierat.

17 Tunc accidit id, quod à Jeremia vate ita dictum fuerat:

18 Auditur apud Ramam vox, lamentatio, comploratioque, et multus queſtus : Rachel eſt ſuos natos deplorans infolabiliter, quia perierunt.

Dominicus

Dominicus poſt Nativitatem.

Evangelium S. Matth. i. 18.

18 JESU Chriſti nativitas ſic ſe habet: Cùm eſſet deſponſa mater ejus Maria Joſepho, (priuſquàm conveniſſent) comperta eſt uterum ferre ex Spiritu Sancto.

19 Joſephus verò vir ejus, qui juſtus eſſet, nec in eam vellet exemplum edere, ſtatuit eam clàm repudiare.

20 Hæc cùm haberet in animo, ecce Domini angelus in ſomnis apparuit ei, et ita locutus eſt: Joſephe Davide prognate, ne metue aſciſcere Mariam uxorem tuam: nam quod in ea genitum eſt, ex Sancto Spiritu eſt.

21 Pariet autem filium, quem JESUM nomine vocabis: is enim ſuos ab ipſorum peccatis vindicabit.

22 Hoc autem totum factum eſt, ut confieret quod à Domino dictum fuerat per vatem, ita dicentem:

23 Virgo ventrem latura eſt, et editura filium, qui nominabitur Emmanuel: quod perinde eſt ac ſi dicas, Nobiſcum Deus.

24 Igitur experrectus à ſomno Joſephus, fecit ut ei præceperat Domini angelus, aſcivitque ſuam conjugem.

25 Nec eam cognovit, donec ea peperit filium ſuum primogenitum, quem Jeſum nomine vocavit.

Circumciſio Chriſti.

Evangelium S. Luc. ii. 15.

15 UBI ab eis diſceſſerunt in cœlum angeli, paſtores illi cohortati ſunt invicem, ut Bethlehemam peterent, et viſerent quid

quid rei accidiſſet, quod Dominus ſibi declarâſſet.

16 Itaque celeriter profecti, invenerunt Mariam et Joſephum, et jacentem in præſepi infantem.

17 Quô viſô, prædicârunt quid ſibi de puero illo dictum fuiſſet.

18 Ac quotquot audiêrunt, ea mirati ſunt, quæ eis à paſtoribus dicta ſunt.

19 Maria verò eas res omnes obſervabat cum animo ſuo perpendens.

20 Redierunt autem paſtores Deum celebrantes, atque collaudantes, propter ea omnia quæ et audiverant, et, quemadmodum eis prædictum fuerat, viderant.

21 Poſtquam dies octo ad circumcidendum puerum completi ſunt, nuncupatum ejus eſt nomen JESUS: quod nuncupatum fuerat ab angelo, priuſquàm in utero conciperetur.

Epiphania, ſeu Chriſtus gentibus patefactus.

Evangelium S. Matth. ii. 1.

1 JESU Bethlehemæ in Judæa natô, tempore regis Herodis, venerunt ab Oriente Magi Hieroſolymam.

2 Et, ubinam eſſet Judæorum natus rex, quæſiverunt: Seſe enim ejus vidiſſe ſtellam in Oriente, itaque eum adoratum veniſſe.

3 Quibus auditis, turbatus unà cum tota Hieroſolyma rex.

4 Convocatis omnibus pontificibus, et ſcribis populi, ſciſcitatus eſt ab eis, ubinam Chriſtus naſciturus eſſet.

5 Cui illi reſponderunt: Bethlehemæ Judææ:

dææ: ſic enim à vate ſcriptum eſſe:

6 Et tu, Bethlehema, Judææ terra, nequaquam minima es præfecturarum Judææ: ex te enim mihi prodibit Dux, qui meum reget Iſraëliticum populum.

7 Tunc Herodes, clam vocatis Magis, perquiſivit ab eis tempus quô ſtella apparuiſſet.

8 Eosque Bethlehemam dimiſit, ita dicens: Ite, et de puero diligenter inquirite: ac, quum inveneritis, certiorem me facitote, ut ego quoque ad eum adorandum proficiſcar.

9 Igitur illi, auditô Rege, profecti ſunt: ac tum ſtella, quam in Oriente viderant, eos anteceſſit, donec venit, ſtetitque ſupra locum ubi puer erat.

10 Illi, visâ ſtellâ, maximô gaudiô lætati ſunt:

11 Et domum ingreſſi, puerumque cum ejus matre Maria nacti, prociderunt, eumque adorârunt: et, apertis ſuis capſis, obtulerunt ei munera, aurum, thus, et myrrham.

12 Deinde, oraculô moniti in ſomnis, ne ad Herodem Regem reverterentur, per aliam viam ſe receperunt in patriam.

Dominicus primus poſt Epiph.

Evangelium S. Luc. ii. 41.

41 PRoficiſcebantur ejus parentes quotannis Hieroſolymam, feſtis Paſchæ.

42 Igitur dum jam erat annorum duodecim, quum illi Hieroſolymam ex more feſtorum aſcendiſſent,

43 Diesque peregiſſent, eis revertentibus, remanſit puer Jeſus Hieroſolymæ.

44 Id

44 Id quod ignorantes ejus parentes, eum in comitatu eſſe rati, poſtquam iter unius diei fecerunt, cœperunt eum inter cognatos, et familiares conquirere:

45 Eôque non inventô, reverterunt Hieroſolymam, eum quæſitum.

46 Accidit autem, ut poſt triduum eum in fano invenerint, inter magiſtros ſedentem, eosque audientem, ac interrogantem.

47 Stupebant autem omnes eum audientes, ejus acumen, ac reſponſiones.

48 Atque eô viſô, attoniti ſunt illi, eumque ſic eſt allocuta mater: Nate, cur nobis ita feciſti? en, Pater tuus et ego te dolentes quærebamus.

49 At ille: Quorſum me quærebatis? inquit eis. An neſciebatis, mihi agenda eſſe mei Patris negotia?

50 At illi, quid ille ſibi dixiſſet, non intellexerunt.

51 Et ille cum eis deſcendit, venitque Nazaretham, et eis erat morigerus. Ejus autem mater eas res omnes animo obſervabat.

52 Et Jeſus ſapientiâ, et ætate, et gratiâ, tum apud Deum proficiebat, tum apud homines.

Dominicus ſecundus poſt Epiph.

Evangelium S. Johan. ii. 1.

1 TErtio autem die nuptiæ factæ ſunt Canæ in Galilæa, ubi et Jeſu mater erat.

2 Et Jeſus, ejusque diſcipuli ad nuptias vocati ſunt.

3 Quúmque defeciſſet

ciſſet vinum, Jeſum mater ſic alloquitur: Vinum non habent.

4 Cui Jeſus: Quid tum poſtea? mulier, nondum venit hora mea.

5 Mater miniſtros monuit, ut quod ille eis juſſiſſet, facerent.

6 Erant illic poſita ſex lapidea ſolia, ut ferebat Judæorum purificatio, ſingula binarum ternarúmve metretarum capacia.

7 Ea ſolia ut aquâ replerent, juſſit eis Jeſus. Quúmque ad ſummum uſque repleviſſent,

8 Juſſit ut nunc haurirent, et convivii magiſtro ferrent: Atque illi tulerunt.

9 Ut verò guſtavit convivii magiſter factum ex aquâ vinum, ignarus unde eſſet (nam miniſtri quidem ſciebant, qui aquam hauſerant) ſponſum accerſit,

10 Et ſic alloquitur: Quum omnes homines primùm bonum vinum apponant, deinde, potis convivis, deteriùs; tu bonum vinum hucuſque ſervâſti.

11 Hoc præbuit miraculorum initium Jeſus Canæ in Galilæa, ſuamque gloriam oſtendit, et ei fidem habuerunt ejus diſcipuli.

Dominicus tertius poſt Epiph.

Evangelium S. Matth. viii. 1.

1 DEgreſſum Jeſum de monte, ſecuta eſt ingens hominum turba.

2 Tum venit leproſus, qui eum veneratus dixit: Domine, ſi vis, potes me mundare.

3 Et Jeſus illum porrectâ manu tetigit, dicens:

cens: Volo, mundus eſto. Ac ſtatim mundata eſt illius lepra.

4 Et Jeſus, Vide, inquit, ne cui dicas: Sed i oſtenſum te ſacerdoti, et munus offer, quod præcepit Moſes, ut eſſet eis teſtimonio.

5 Ingreſſum autem Jeſum Capharnaum convenit centurio quidam, et hujusmodi verbis oravit:

6 Domine, puer meus jacet domi ſideratus, gravitérque cruciatur.

7 Cui Jeſus: Ego eum ſanatum ibo, inquit.

8 At centurio reſpondens: Domine, non ſum dignus, inquit, cujus tu tectum ſubeas; ſed tantùm jube verbo, et ſanabitur puer meus.

9 Nam ego quoque, qui ſub alterius ſum poteſtate, ſi quem eorum quibus præſum militum ire jubeo, it: ſi alium venire, venit: ſi ſervum meum aliquid facere, facit.

10 Hôc auditô, miratus Jeſus, ita dixit ſequentibus: Hoc vobis confirmo, me ne in Iſraëlitis quidem tantam inveniſſe fidem.

11 Et ſanè ſic habetote, multos ab oriente et occidente venturos, qui cum Abrahamo, Iſaaco, et Jacobo accumbant in regno cœleſti:

12 Quum interea regii in imas ejicientur tenebras, ubi fletus ſtridórque dentium futurus eſt.

13 Tum centurionem alloquens Jeſus: Abi, inquit, et ut confidiſti, ſic tibi accidat. Itaque ſanatus eſt illius puer eâdem illâ horâ.

Dominicus quartus poſt Epiph.

Evangelium S. Matth. viii. 23.

23 INgreſſum autem Jeſum in navem ſecuti ſunt ejus diſcipuli.

24 Et ecce, tanta tempeſtas extitit in lacu, ut fluctibus obrueretur navis. Ipſe autem dormiebat.

25 Igitur eum aggreſſi ejus diſcipuli excitant: Domine, inquiunt, ſerva nos, perimus.

26 At ille: Cur timidi eſtis, inquit eis, ô parùm fidentes? Deinde ſurrexit, et ventos ac lacum increpuit: unde tanta tranquillitas extitit, ut admirati homines ita dicerent:

27 Qualis eſt hic vir, ut ei venti et lacus obediant?

28 Deinde, ubi in Gergeſenorum agrum trajecit, occurrerunt ei duo furioſi ex monumentis prodeuntes, adeo feri, ut illàc transire nemo poſſet.

29 Atque ii ſic tum clamârunt: Quid tibi nobiſcum rei eſt, Jeſu Dei fili? Huccíne veniſti ante tempus vexatum nos?

30 Quum eſſet autem procul ab eis numeroſus porcorum grex paſcentium;

31 Dæmones eum ita rogant: Si nos ejicis, permitte nobis in porcorum gregem immigrare.

32 Quibus ille, Ite, inquit. Atque illi egreſſi, in porcorum gregem immigrârunt: et ecce ruit univerſus porcorum grex per præceps in lacum, ſúntque in aquâ mortui.

33 Paſtores autem fugerunt: Et in oppidum profecti, cùm alia omnia, tùm de furioſis nunciârunt.

34 Tùm tota civitas exiit obviam Jeſu; eôque viſô, rogârunt ut à ſuis finibus diſcederet.

Dominicus

Dominicus quintus poſt Epiph.

Evangelium S. Matth. xiii. 24.

24 SImiliter accidit in cœleſti regno, ut in homine qui bonum ſemen ſevit in fundo ſuo.

25 Sed dormientibus hominibus, ivit ejus inimicus ſatum malas herbas inter frumentum, ac diſceſſit.

26 Deinde ubi germinavit herba, ediditque fructum, tunc apparuerunt etiam malæ herbæ.

27 Igitur ſervi patrem-familias ſic convenerunt: Here, nonne bonum ſemen in fundo tuo ſeminâſti? unde igitur habet malas herbas?

28 Quibus ille: Inimicus homo id fecit, inquit. Et ſervi: Vis igitur ut eas lectum eamus?

29 Non, inquit ille, ne forte legentes malas herbas, frumentum unà cum eis eradicetis.

30 Sinite ambo creſcere uſque ad meſſem. Meſſis tempore mandabo meſſoribus, ut primùm malas herbas legant, et in manipulos colligant comburendas: frumentum autem in meum comportent horreum.

Dominicus ſextus poſt Epiph.

Evangelium S. Matth. xxiv. 23.

23 TUNC ſi quis vobis dixerit: Ecce hîc Chriſtus, aut hîc, ne creditote.

24 Exiſtent enim falſi Chriſti, falſique vates,

qui tanta portenta ac prodigia edent, ut decipiantur (ſi fieri poſſet) etiam electi.

25 En prædixi vobis.

26 Si igitur vobis dicetur in ſylvis adeſſe, ne exitote; ſi in penetralibus, ne creditote.

27 Ut enim fulgur ab oriente profectum apparet ad occidentem, ſic erit adventus Filii hominis.

28 Nam ubicunque erit cadaver, eò congregabuntur aquilæ.

29 Protinus autem poſt illius temporis calamitatem, ſol obſcurabitur, neque luna ſuum ſplendorem emittet, et ſtellæ de cœlo cadent, cœlique poteſtates concutientur.

30 Ac tum apparebit in cœlo ſignum Filii hominis. Tum verò plangent omnes terrarum nationes, videbúntque Filium hominis venientem in cœleſtibus nubibus, cum multâ potentiâ, atque gloriâ:

31 Qui ſuos nuncios mittet cum vocaliſſimâ tubâ, qui ejus electos à quatuor ventis, ab extremo cœli ad alterum extremum congregabunt.

Dominicus, qui Septuageſimus dicitur, ſeu Dominicus tertius ante Quadrageſimum.

Evangelium S. Marc. xx. 1.

1 PErinde accidit in cœleſti regno, ac in homine patre-familiâs, qui exiit primo mane ad conducendos operarios in vineam ſuam.

2 Pactusque operariis ſingulos

ſingulos denarios in diem, dimiſit eos in vineam ſuam.

3 Deinde circa tertiam horam egreſſus, vidit alios in foro ſtantes otioſos.

4 Et ite (inquit eis) vos quoque in vineam meam: et quod æquum erit, dabo vobis.

5 Atque illi iverunt. Item circa ſeptimam et nonam horam egreſſus, fecit ſimiliter.

6 Circa undecimam autem horam egreſſus, offendit alios ſtantes otioſos: et, Quid hîc ſtatis (inquit eis) totum diem otioſi?

7 Cui illi: Quia nemo nos conduxit, inquiunt. Et ille: Ite et vos, inquit, in vineam meam, et quod erit æquum, accipietis.

8 Sub veſperam autem jubet vineæ dominus procuratori ſuo, ut vocet operarios, eisque, ab ultimis exorſus ad primos, mercedem ſolvat.

9 Ita cùm veniſſent, qui circa undecimam horam venerant, acceperunt ſingulos denarios.

10 Item primi cùm veniſſent, arbitrati ſe plus accepturos, acceperunt et ipſi ſingulos denarios.

11 Quibus acceptis, fremebant contra patrem-familiâs,

12 Dicentes: Hi poſtremi unam horam operati ſunt, et tu eos nobis pares feciſti, qui diei onus, ardorémque pertulimus.

13 At ille reſpondens dixit eorum uni: Amice, non facio tibi injuriam. Nonne mecum denario conveniſti?

14 Aufer tuum, et abi. Volo autem huic ultimo tantum dare quantum tibi.

15 An mihi non licet meis uti meo arbitratu? An tuus oculus malus eſt, quoniam ego bonus ſum?

16 Ita

16 Ita erunt et ultimi primi, et primi ultimi : Multi enim ſunt vocati, ſed pauci electi.

Dominicus, qui Sexageſimus dicitur, ſeu Dominicus ſecundus ante Quadrageſimum.

Evangelium S. Luc. viii. 4.

4 COnfluente autem ingenti multitudine, et hominibus paſſim ex oppidis eum adeuntibus, ſic per ſimilitudinem locutus eſt :

5 Ivit ſator quidam ſatum ſuum ſemen : Quò ſerente, aliud cecidit apud viam, idque conculcatum eſt, et ab aëris volucribus comeſum.

6 Aliud in petram cecidit, idque exortum aruit, quòd humorem non haberet.

7 Item aliud cecidit inter ſpinas, idque enatæ ſimul ſpinæ ſuffocârunt.

8 Aliud cecidit in bonam terram, et enatum edidit fructum cum centeſimo. Hæc dicens clamabat : Qui aures habent, quibus audire poſſit, audiat.

9 Interrogârunt autem eum ſui diſcipuli, quænam eſſet ea ſimilitudo ?

10 Quibus ille : Vobis datum eſt, inquit, divini regni arcana cognoſcere : cum cæteris verò per ſimilitudines agitur, ut videntes non videant, et audientes non intelligant.

11 Eſt autem hæc ſimilitudo : Semen eſt divinus ſermo.

12 Qui apud viam, ii ſunt qui audiunt, deinde venit diabolus, qui ſermonem

sermonem ex eorum animis aufert, ne credant, atque ita salvi fiant.

13 Qui verò in petra, ii sunt, qui dum audiunt, cum lætitia accipiunt illi quidem sermonem, sed radicem non habent: itaque credunt ad tempus, et periculorum tempore desciscunt.

14 Quod verò in spinas cecidit, ii sunt, qui ubi audiverunt, eò veniunt ut curis et divitiis, vitæque voluptatibus suffocentur, neque fructum perferant.

15 Quod verò in bonam terram, ii sunt, qui 13 obo et bono animo auditum verbum retinent, et fructum cum patientia ferunt.

Dominicus, qui Quinquagesimus dicitur, seu Dominicus ante Quadragesimum proximus.

Evangelium S. Luc. xviii. 31.

31 ASsumptis duodecim discipulis, Jesus dixit eis: En ascendimus Hierosolyma, et Filio hominis accident planè omnia quæ sunt à vatibus scripta.

32 Tradetur enim extraneis, et illudetur, et contumeliis afficietur, et conspuetur:

33 Et verberatus interficietur, et tertio die resurget.

34 At illi nihil horum intellexerunt, adeóque tecta eis erat ea oratio, ut quæ dicerentur, ignorarent.

35 Eò autem Hierichunti propinquante, sedebat apud viam quidam cæcus mendicans.

36 Is prætereuntem hominum

hominum turbam audiens, ſciſcitatus eſt quid illud eſſet?

37 Cúmque ei indicatum eſſet Jeſum Nazarenum præterire,

38 Clamavit his verbis: Jeſu Davidide, miſerere mei.

39 Et quamvis præcedentes increpârent eum, ut taceret, ille multò magis clamabat: Davidide, miſerere mei.

40 Tum Jeſus reſtitit, et eum ad ſe duci imperavit; ac ubi ille acceſſit, ſic eum interrogavit:

41 Quid tibi vis faciam? Et ille: Domine, inquit, ut videam.

42 Et Jeſus: Cerne, inquit ei: Tua te fides ſervavit.

43 Atque ille continuò vidit, eúmque ſecutus eſt, Deum collaudans. Quô viſô, populus omnis Deo tribuit laudem.

Feria quarta poſt Quinquageſimum, vulgò Dies Cinerum.

Evangelium S. Matth. vi. 16.

16 CUM jejunatis, ne eſte tetrici, quales ſimulatores, qui vultus ſuos deformant, ut aliis appareat eos jejunare. Hoc vobis confirmo, eos ſuum abſtuliſſe præmium.

17 At tu jejunans, ungito tibi caput, et vultum lavato:

18 Ne perſpicuum ſit aliis hominibus jejunare te; ſed Patri tuo qui occultus eſt: et Pater tuus, qui occulta cernit, tibi palam reddet.

19 Ne congerite vobis opes in terris, ubi et corrumpit tinea ærugoque,

que, et fures perfodiunt, ac furantur:

20 Sed vobis opes in cœlo congerite, ubi nec ærugo aut tinea corrumpit, nec fures perfodiunt aut furantur.

21 Nam ubi veſtræ erunt opes, ibidem erit et veſter animus.

Dominicus primus Quadrageſimi.

Evangelium S. Matth. iv. 1.

1 TUM Jeſus à ſpiritu ſubductus eſt in ſolitudinem, ut tentaretur à diabolo.

2 Cúmque quadraginta dies, et totidem noctes jejunâſſet, tandem eſuriit.

3 Igitur aggreditur eum tentator: Si Dei filius es, inquit, jube ut hi lapides panes fiant.

4 Cui ita reſpondit ille: Scriptum eſt, Non ſolo pane vivit homo, ſed omni verbo per os Dei prodeunte.

5 Tunc adducit eum diabolus in ſanctam urbem, et in templi pinnis conſtitutum, ſic alloquitur:

6 Si Dei filius es, jace te deorsùm: Scriptum eſt enim: Angelis ſuis de te mandabit, ut te manibus tollant, ne pedem ad lapides offendas.

7 At Jeſus: Rurſùm ſcriptum eſt, inquit illi, Ne tentato Dominum Deum tuum.

8 Rurſus adducit eum diabolus in præaltum montem, eique omnia regna mundi, et eorum gloriam oſtendit:

9 Et, Hæc omnia tibi dabo, inquit, ſi procubueris, et me adoraveris.

10 Hîc Jeſus: Abi è conſpectu

conſpectu meo, Satana, inquit ei; Scriptum eſt enim: Dominum Deum tuum adorato, eumque ſolum colito.

11 Tunc omittit eum diabolus: Et ecce advenerunt angeli, qui ei miniſtrarent.

Dominicus ſecundus Quadrageſimi.

Evangelium S. Matth. xv. 21.

21 INDE profectus Jeſus, contulit ſe in Tyrios, Sidoniósque tractus.

22 Et ecce mulier Chananæa, ab illis profecta finibus, clamabat ad eum his verbis: Miſerere mei, Domine Davidide: Filia mea malè furiata eſt.

23 Sed quum ille nihil ei reſpondiſſet, aggreſſi eum ejus diſcipuli ſic rogare: Abſolve eam; clamat enim ponè nos.

24 At ille reſpondens: Non ſum miſſus, inquit, niſi ad oves perditas Iſraëliticæ domûs.

25 Quúmque illa veniſſet, et ei præbens honorem, diceret; Domine, ſuccurre mihi:

26 Ille ſic reſpondit: Non convenit ſumere liberorum panem, et objicere catellis.

27 Et illa: Ita eſt, Domine, et tamen catelli quoque comedunt de micis, quæ decidunt de menſa dominorum ſuorum.

28 Tum Jeſus reſpondens: O mulier, inquit ei, magna eſt tua fiducia: Obtineto quod vis. Ita ſanata eſt ejus filia, eâdem illâ horâ.

Dominicus

Dominicus tertius Quadrageſimi.

Evangelium S. Luc. xi. 14.

14 EJiciebat Jeſus dæmonium quod erat mutum: quô dæmoniô egreſſô, locutus eſt mutus, id quod vulgo mirati ſunt.

15 At eorum quidam dicebant, eum per Beelzebulem, dæmoniorum principem, ejicere dæmonia.

16 Alii, tentandi gratiâ, ſignum ab eo petebant de cœlo.

17 Quorum ipſe cogitationes intelligens, dixit eis: Omne regnum à ſeipſo diſſidens vaſtatur, et domus ſuper domum cadit.

18 Quòd ſi Satanas à ſeipſo diſſideret, quô pactô ſtaret ejus regnum? ut vos me dicatis per Beelzebulem ejicere dæmonia?

19 Quòd ſi ego per Beelzebulem ejicio dæmonia, veſtri generis homines per quem ejiciunt? Itaque erunt ipſi veſtri judices.

20 Sin ego divinô digitô ejicio dæmonia, ergo venit ad vos divinum regnum.

21 Quum quis fortis armatus ſuum atrium cuſtodit, ſalvæ ſunt ejus facultates.

22 Sed ſi quis eô fortior eum adortus vicerit, ejus et arma, quibus confidebat, aufert, et ſpolia diſtribuit.

23 Qui mecum non eſt, contra me eſt: et qui mecum non congerit, diſſipat.

24 Dum impurus ſpiritus exiit ex aliquo homine, ſiticuloſa loca peragrat, requietem quærens: Eam poſtquam non invenit, ſtatuit domum ſuam redire, unde exierat.

25 Deinde ubi venit, et eam verſam ornatamque offendit,

26 Accerſit ſeptem alios ſpiritus deteriores ſe: qui illuc ingreſſi,

ibi manent: atque ita fit hominis illius conditio poſterior priore deterior.

27 Eô hæc dicente, mulier quædam ex turba, ſublatâ voce, dixit ei: Beatus venter qui te portavit, et ubera quæ ſuxiſti.

28 At ille: Imò, inquit, beati qui divinum ſermonem et audiunt et conſervant.

Dominicus quartus Quadrageſimi.

Evangelium S. Johan. vi. 1.

1 POſtea trajecit Jeſus Galilææ lacum Tiberiadis:

2 Sequente eum frequenti hominum multitudine, quòd viderent quàm portentoſa faceret in ægrotantibus.

3 Conſcendit autem Jeſus montem, et ibi cum ſuis diſcipulis reſedit.

4 Quum quidem inſtaret Paſcha, Judæorum feſtum.

5 Sublatis igitur oculis Jeſus, videns ingentem hominum multitudinem ad ſe venire, dicit Philippo: Unde panes ememus, quos hi comedant?

6 (Id autem dicebat ejus tentandi gratiâ: Sciebat enim ipſe quid facturus eſſet.)

7 Cui Philippus ita reſpondit: Ducentorum denariorum panes non ſatis ſunt eis, ut eorum quiſque paululum quid accipiat.

8 Tum unus ex ejus diſcipulis, Andreas, Simonis Petri frater, ſic eum alloquitur:

9 Eſt hîc quidam puer, qui habet quinque panes hordeaceos, et duos piſciculos: Sed hæc quantula ſunt ad tam multos?

10 Et Jeſus: Facite, inquit,

inquit, ut homines diſcumbant. Erat autem in eo loco multum graminis. Igitur diſcubuêre viri, numero circiter quinquies mille.

11 Et Jeſus ſumptos panes, actis gratiis, diſtribuit diſcipulis: Diſcipuli porro diſcumbentibus: Itidemque ex piſcibus quantum voluerunt.

12 Atque illis expletis, juſſit diſcipulis ſuis ut ſuperantia fruſta colligerent, ne quid periret.

13 Itaque collegerunt, et duodecim caniſtra ex quinque hordeaceis panibus replevêre fruſtis, quæ convivis ſuperfuerant.

14 Igitur homines videntes quod oſtentum ediderat Jeſus, dicebant eum verè vatem illum eſſe, qui in orbem venturus eſſet.

Dominicus quintus Quadrageſimi.

Evangelium S. Johan. viii. 46.

46 DIXIT Jeſus, Quis me veſtrûm coarguerit peccati? Quòd ſi verum dico, cur mihi vos non creditis?

47 Qui à Deo eſt, Dei verba audit. Vos ideo non auditis, quòd à Deo non eſtis.

48 Tum contrà Judæi: An non rectè dicimus nos, te eſſe Samaritanum, et dæmonium habere?

49 Quibus Jeſus reſpondit: Ego dæmonium non habeo, ſed Patrem meum honoro: Vos verò me probrô afficitis.

50 Sed non ego meæ gloriæ ſtudeo: Eſt qui ſtudeat, et judicet.

51 Hoc vobis etiam atque etiam confirmo, ſi quis meæ orationi paruerit, eum nunquam viſurum eſſe mortem.

52 Tum Judæi: Nunc intelligimus te dæmonium habere. Abrahamus ipſe mortuus eſt, ipſique vates: et tu dicis, ſi quis orationi tuæ paruerit, eum nunquam viſurum eſſe mortem:

53 Num tu major es patre noſtrô Abrahamo? qui tamen mortuus eſt, et vates ipſi mortui ſunt. Quem tu te facies?

54 Reſpondit Jeſus: Si ego meipſum laudarem, laudatio mea nihil eſſet. Eſt Pater meus qui me laudat, quem vos dicitis eſſe veſtrum Deum.

55 Et tamen eum non noviſtis: At ego eum novi. Et ſi eum mihi notum eſſe negarem, veſtri ſimilis eſſem, mendax: Sed eum novi, ejusque dictis pareo.

56 Abrahamus ille parens veſter meam diem videre geſtivit, et vidit, idque lætatus eſt.

57 At Judæi: Quinquaginta annos nondum habes, et Abrahamum viditi?

58 Quibus Jeſus: Hoc mihi certò certóque credite, priuſquam Abrahamus eſſet, ego ſum.

59 Tum illi lapides ſuſtulerunt, quos in eum conjicerent. At Jeſus ſeſe abdidit, et ex fano exiit.

Dominicus proximus ante Paſcha.

Evangelium S. Matth. xxvii. 1.

1 MAnè autem conſilium inierunt omnes Pontifices et Senatores populi contra Jeſum, de eo interficiendo.

2 Eumque vinctum abduxerunt, et Pontio Pilato

Pilato Prætori tradiderunt.

3 Tum Judas ejus proditor, videns eum eſſe damnatum, pœnitens reddidit triginta nummos argenteos Pontificibus et Senatoribus:

4 Seſe peccaviſſe dicens, qui ſanguinem prodidiſſet innocentem. At illi, Quid ad nos? inquiunt: Tu videris.

5 Ille verò, abjectis in templo nummis, diſceſſit, et ſe laqueo præfocatum ivit.

6 Pontifices autem, ſumptis nummis, dixerunt eos non licere in templi fiſcum referre, quippe cùm pretium eſſet ſanguinis.

7 Itaque captô conſiliô, emerunt eis agrum figuli, ad peregrinorum ſepulturam.

8 Ideóque vocatus eſt ager ille, Ager Sanguinis ad hunc diem.

9 Tunc accidit quod à Jeremia vate dictum fuerat, his verbis: Itaque ſumpſerunt triginta argenteos, pretium æſtimati, quem licitati emerunt ab Iſraëlitis:

10 Eosque impenderunt in agrum figuli, quemadmodum mihi præcepit Dominus.

11 Jeſus autem ſtetit ante Prætorem, eúmque ſic Prætor interrogavit: Esne tu Rex Judæorum? Cui Jeſus: Eſt, ut dicis, inquit.

12 Quúmque à Pontificibus et Senatoribus accuſaretur, nihil reſpondit.

13 Tunc Pilatus dixit ei: Non audis quæ contra te teſtentur?

14 At ille ei ad nullum prorſus verbum reſpondit, adeo ut valdè miraretur Prætor.

15 Per feſtum autem ſolebat Prætor unum vinctum plebi remittere, quem vellent.

16 Habebant tum quendam vinctum illuſtrem, nomine Barabbam.

17 Igitur cùm conve-

niſſent, dixit eis Pilatus: Utrum vultis vobis remittam? Barabbam, an Jeſum cognomento Chriſtum?

18 (Sciebat enim eum per invidiam ab eis eſſe traditum:)

19 Sedente autem eô pro tribunali, ſic ei ſignificandum curavit ejus uxor: Nihîl tibi rei ſit cum innocente iſto: Multa enim hodiè ſecundùm quietem paſſa ſum, propter eum.

20 Pontifices verò et Senatores plebi perſuaſerunt, ut Barabbam peterent, Jeſumque perderent.

21 Itaque quùm Prætor ex eis quæſiviſſet, utrum duorum vellent, ut eis remitteret, dixerunt, Barabbam.

22 Et Pilatus: Quid ergo, inquit eis, faciam de Jeſu, nomine Chriſto? Cui omnes, Crucifigatur, inquiunt.

23 Et Prætor: Quid enim mali fecit? At illi vehementiùs clamare: Crucifigatur.

24 Igitur videns Pilatus, ſe non ſolùm nihil proficere, ſed etiam majorem tumultum fieri, ſumptâ aquâ, manus coram plebe lavit, dicens: Ego inſons hujus innocentis ſanguinis ſum: Vos videritis.

25 Et univerſus populus ſic reſpondit: Ejus ſanguinem luamus nos, noſtrique nati.

26 Tunc ille Barabbam remiſit eis; Jeſum autem verberavit, et crucifigendum tradidit.

27 Tum Prætoriani milites Jeſum in prætorium ducunt, et ad eum totam cohortem congregant.

28 Eumque ſpoliatum induunt chlamyde coccinâ.

29 Et contextam ex ſpinis coronam imponunt ejus capiti, et arundinem in ejus dextram, atque ita ante eum congenulantes, illudunt ei, dicentes, Salve, Rex Judæorum:

30 Eumque

30 Eumque conſpuunt, et, ſumptâ arundine, ei caput contundunt.

31 Deinde, poſtquam ei illuſerunt, ſpoliant eum chlamyde, ipſiusque veſtibus induunt, et in crucem tollendum abducunt.

32 Exeuntes autem nacti ſunt hominem Cyrenæum, nomine Simonem, quem coëgerunt Jeſu ferre crucem.

33 Deinde, ubi venerunt in locum nomine Golgotha, qui Calvariæ locus appellatur,

34 Dederunt ei bibere acetum cum felle mixtum: Quod ille, quùm guſtâſſet, noluit bibere.

35 Eô autem crucifixô, ejus veſtimenta, ſorte jactâ, diſpertiverunt, ut comprobaretur dictum illud Vatis: Mea inter ſeſe veſtimenta partiti, ſuper veſte meâ ſortem jecerunt.

36 Igitur ſedentes eum illic obſervabant.

37 Poſuerunt autem ſupra caput ejus ſcriptam ejus cauſam: *Hic eſt Jeſus Rex Judæorum.*

38 Tum crucifiguntur cum eo latrones duo, alter ad dexteram, alter ad ſiniſtram.

39 Qui præteribant autem, ei maledicebant, motantes ſua capita,

40 Et dicentes: Qui templum deſtruis, et triduo inſtauras, ſerva teipſum: Si Dei filius es, deſcende de cruce.

41 Similiter et Pontifices cum Scribis et Senatoribus illudentes, dicebant:

42 Alios ſervavit, ſeipſum ſervare non poteſt. Si Iſraëlitarum Rex eſt, deſcendat nunc de cruce, et ei credemus.

43 Deo confidit; liberet nunc eum, ſi ei favet: quandoquidem dixit eſſe ſe Dei filium.

44 Atque idem ei etiam latrones cum eo crucifixi exprobrabant.

45 A ſextâ autem horâ extiterunt per univerſam

verſam terram tenebræ, uſque ad horam nonam.

46 Circa nonam horam exclamavit Jeſus magnâ voce, dicens: *Eli, Eli, lama ſabacthani!* Hoc eſt, Mi Deus, mi Deus! cur me dereliquiſti?

47 Quô auditô, quidam horum, qui illic aderant, dicebant, eum vocare Eliam.

48 Ac ſtatim cucurrit eorum unus, ſumptâque ſpongiâ, et aceto repletâ, et affixâ arundini, dabat ei bibere.

49 At reliqui dixêre: Sine, videamus an veniat Elias ſervatum eum.

50 Jeſus autem, cùm rurſum ingenti voce clamâſſet, emiſit ſpiritum.

51 Et ecce templi velum in duas partes à ſummo ad imum fiſſum eſt, et terra commota eſt, et ſaxa fiſſa.

52 Et monimenta aperta, multaque corpora ſanctorum, qui obdormiverant, ſurrexerunt;

53 Qui ex monimentis egreſſi, poſt ejus reſurrectionem, ingreſſi ſunt in ſanctam Urbem, et multis apparuerunt.

54 Centurio verò, et ejus comites, Jeſum cuſtodientes, viſo terræ motu, et iis quæ acciderant, vehementer territi, confeſſi ſunt eum verè Dei filium fuiſſe.

Feria ſecunda ante Paſcha.

Evangelium S. Marc. xv. 21.

1 QUUM autem futurum eſſet Paſcha et Azymalia poſt biduum, ſtudebant Pontifices et Scribæ eum fraudulenter captum interficere.

2 Sed

2 Sed id die feſtô faciendum negabant, ne quis fieret populi tumultus.

3 Et dum erat Bethaniæ in domo Simonis leproſi, eô accubante, venit mulier habens alabaſtrum unguenti ſpicatæ nardi, pretioſi, quæ, confracto alabaſtro, perfudit ejus caput.

4 Erant autem quidam qui apud ſeſe indignabantur, atque ita dicebant: Quorſum hæc unguenti jactura facta eſt?

5 Poterat hoc pluſquam trecentis denariis vendi, et pauperes erogari. Dum illi ſic adverſus eam fremunt;

6 Jeſus dixit: Sinite eam: Quid negotium ei faceſſitis? bono opere functa eſt erga me.

7 Semper enim pauperes habebitis vobiſcum, quibus, quandocunque voletis, benefacere poſſitis: at me non ſemper habebitis.

8 Quod potuit hæc, fecit: Anticipavit meum corpus ad ſepulturam ungere.

9 Hoc vobis confirmô: Ubicunque toto orbe publicabitur hoc Evangelium, etiam quid ea fecerit dicetur, ad ejus memoriam.

10 Judas autem Iſcariota, unus ex duodecim, Pontifices adiit, ut eum illis traderet.

11 Quô illi auditô lætati, promiſerunt ei pecuniam ſe daturos. Itaque quærebat, quo pacto eum poſſet opportunè prodere.

12 Primô autem Azymalium die, quùm Paſcha immolandum foret, ſic ei dicunt ejus diſcipuli: Ubi vis ut tibi epulandum Paſcha præparatum eamus?

13 Tum ille diſcipulorum ſuorum duos dimittit, iisque dicit: Ite in urbem: Occurret vobis quidam aquæ fictile portans: Eum ſequimini.

14 Et,

14 Et, quò intraverit, ſic dicitote patri-familiâs: Quærit Magiſter ubi ſit manſio, ubi paſcha cum diſcipulis ſuis polluceat?

15 Ipſe verò vobis ingens cœnaculum oſtendet, inſtratum ac paratum: Illic nobis præparatote.

16 Ita profecti ejus diſcipuli, venerunt in urbem: et nacti quæ ille eis dixerat, Paſcha præparârunt.

17 Deinde ſub veſperam venit Jeſus cum duodecim.

18 Ac diſcumbentibus et epulantibus eis dixit, Certò ſcitote fore, ut unus ex vobis me prodat, qui mecum epulatur.

19 Illi verò dolere cœperunt, eique ſinguli dicere: Isne ego ſum? Et alius: Isne ego ſum?

20 Quibus ille reſpondens: Unus eſt ex duodecim, inquit, qui mecum intingit in catinum.

21 Filius quidem hominis abit, quemadmodum de eo ſcriptum eſt: Sed væ homini illi, per quem Filius hominis prodendus eſt! Præſtaret homini illi, nunquam eſſe natum.

22 Epulantibus autem eis, Jeſus ſumptum panem, actis laudibus, fregit, eisque dedit et dixit: Accipite, comedite: hoc eſt corpus meum.

23 Deinde ſumptum poculum, gratiis actis, dedit eis: biberúntque ex eo omnes.

24 Atque ille eis dixit: Hic eſt ſanguis meus novi fœderis, pro multis effundendus.

25 Hoc vobis certò dico, non ampliùs bibiturum ex fœtu viteo, uſque ad illam diem, quum eum bibam novum in regno Dei.

26 Deinde laudibus dictis, profecti ſunt in montem Olivarum.

27 Eisque ſic dicit Jeſus: Vos me omnes hâc

hâc nocte deſeretis : ſiquidem ſcriptum eſt : Percutiam paſtorem, et diſpergentur oves.

28 Sed poſtquam reſurrexero, præcedam vos in Galilæam.

29 At Petrus dixit ei : Etiamſi omnes deſerant, at ego non item.

30 Cui Jeſus : Hoc tibi confirmo, inquit, fore ut hodie in hac nocte, priuſquam bis gallus cantet, tu me ter abneges.

31 At ille multò magis dicere : Imo etiamſi me unà tecum mori oporteat, non abnegabo te : itidemque etiam omnes alii dicebant.

32 Deinde, ubi venerunt in locum, cui nomen eſt Gethſemane, dixit ſuis diſcipulis : Sedete hîc, dum ego oratum eo.

33 Aſſumptisque unà ſecum Petro, et Jacobo, et Johanne, cœpit turbari atque angi.

34 Eisque dixit : Præ animi dolore emorior : Manete hîc, et vigilate.

35 Tum paululum progreſſus, procidit humi, oravitque, ut, ſi fieri poſſet, horam illam declinaret :

36 Et, Abba Pater, inquit, omnia tu potes : averte hoc à me poculum : Verùm non quod ego volo, ſed quod Tu.

37 Deinde venit, et eos dormientes nactus, dicit Petro : Simon, dormis ? Non potuiſti unam horam vigilare ?

38 Vigilate et orate, ne veniatis in tentationem : Spiritus quidem promptus eſt, ſed caro infirma.

39 Deinde rurſus oratum ivit, eademque verba dixit.

40 Ac reverſus, eos rurſum dormientes offendit : Eorum oculis ita gravatis, ut neſcirent quid ei reſponderent.

41 Deinde tertiò venit, et, Dormite jam, inquit, et requieſcite. Satis eſt ; venit hora ; ecce

ecce tradᵗur Filius hominis in manus improborum.

42 Surgite, eamus: En! qui me prodit, adventat.

43 Et protinùs, adhuc eô loquente, advenit Judas, qui unus erat ex duodecim, comitante frequenti multitudine cum gladiis et fuſtibus, à Pontificibus, ac Scribis, et Senatoribus.

44 Dederat autem illis ejus proditor ſignum, dicens: Quem oſculatus fuero, is eſt: eum capite, et tutò abducite.

45 Igitur ſimulac venit, eum adit, et ei dicit; Magiſter, Magiſter! eumque deoſculatus eſt.

46 Illi verò in eum manus injecerunt, eumque ceperunt.

47 Quidam autem eorum qui aderant, ſtrictô enſe percuſſit Pontificis ſervum, eique abſtulit auriculam.

48 Et Jeſus illos ſic eſt allocutus: Tanquam ad latronem exiiſtis cum gladiis et fuſtibus ad me comprehendendum?

49 Quotidie eram apud vos in fano docens, neque me cepiſtis: ſed ea fieri oportet quæ ſcripta ſunt.

50 Tum omnes, eô relictô, fugerunt.

51 Cúmque adoleſcens quidam eum ſequeretur, linteô nudum corpus indutus, adoleſcentes eum ceperunt.

52 Ille verò, relictô linteô, nudus eos effugit.

53 Abduxerunt autem Jeſum ad Pontificem, ad eúmque convenerunt omnes Pontifices, et Senatores, atque Scribæ.

54 Eumque procul ſecutus Petrus uſque in Pontificis atrium, unâ cum famulis reſidet, ſeque ad ignem calefacit.

55 Pontifices verò totusque Conſeſſus, quærebant contra Jeſum teſtimo-

teſtimonium, ut eum necarent, nec inveniebant.

56 Nam multi quidem adverſus eum falſa teſtificabantur, ſed conſentanea non erant teſtimonia.

57 Et quidam extiterunt, qui contra eum falſa teſtabantur, ita dicentes :

58 Nos eum audivimus dicentem, ſe templum hoc manufactum eſſe diſſoluturum, et triduo aliud non manufactum exſtructurum.

59 Sed ne ſic quidem conſentanea erant eorum teſtimonia.

60 Tum Pontifex in medium ſurrexit, et Jeſum ſic interrogavit: Nihilne reſpondes? Quid eſt, quod hi contra te teſtantur?

61 At Jeſus ſilebat, nihilque reſpondebat. Rurſum Pontifex eum hujusmodi verbis interrogavit: Túne es Chriſtus benedicti Dei filius?

62 Et Jeſus : Sum, inquit: Et videbitis Hominis Filium ſedentem ad dextram potentiæ, et cum cœleſtibus venientem nubibus.

63 Tum Pontifex lacerare ſuas veſtes : Quid adhuc nobis opus eſt teſtibus ? inquit.

64 Audiviſtis impiam vocem : Quid vobis videtur ? Illi verò eum omnes ut morte dignum damnârunt.

65 Cœperuntque eum quidem conſpuere, eique faciem obvelare, et colaphos impingere, ac dicere, Divina : Eique alapas impingebant miniſtri.

66 Cùm eſſet autem Petrus infrà in atrio, venit quædam ancillarum Pontificis :

67 Et, viſô Petrô ſe calefaciente, intuita eum, dicit : Tu quoque cum Nazareno Jeſu eras.

68 At ille negavit, ita dicens : Neſcio, nec

intelligo quod dicas. Deinde foràs in vestibulum egressus est, et gallus cecinit.

69 Et ancilla, eô viso, rursum cœpit dicere eis qui aderant, eum ex illis esse.

70 At ille rursum negavit. Paulò pòst rursum qui aderant, dicunt Petro: Profectò tu ex illis es: Nam Galilæus es, et locutio tua congruit.

71 At ille cœpit detestari, et jurare, sese non novisse hominem illum, quem illi dicerent.

72 Et iterum gallus cecinit. Tum Petrus recordatus ejus, quod ei dixerat Jesus, fore ut priusquam bis caneret gallus, ter eum negaret, cœpit flere.

Feria tertia ante Pascha.

Evangelium S. Marc. xv. 1.

1 MANE protinùs inito consilio, Pontifices unà cum Senatoribus et Scribis, totusque Consessus, Jesum colligant, abductumque Pilato tradunt.

2 Eum Pilatus interrogavit, essetne Judæorum Rex? Cui ille respondens: Ut tu dicis, inquit.

3 Quúmque eum vehementer accusarent Pontifices,

4 Pilatus eum rursus his verbis interrogavit: Nihilne respondes? Vide quanta contra te testificentur.

5 At Jesus nihil amplius respondit, adeo ut miraretur Pilatus.

6 Solebat autem in illis festis eis laxare unum vinctum, quemcunque postulâssent.

7 Erat quidam, nomine Barabbas cum seditiosis

ditioſis vinctus, qui in ſeditione cædem fecerant.

8 Itaque cœperunt vulgo clamantes id exigere, quod ille ſemper eis erat facere ſolitus.

9 Et Pilatus ſic eis reſpondit: Vultis ut vobis Judæorum Regem ſolvam?

10 (Sciebat enim, eum per invidiam à Pontificibus eſſe traditum.)

11 Pontifices verò plebem inſtigârunt, ut ſibi Barabbam potius ab illo laxari poſtularet.

12 Et Pilatus rurſus eos alloquens: Quid ergo vultis, inquit, ut de eo faciam, quem Judæorum Regem dicitis?

13 At illi denuo clamabant: Crucifige eum.

14 Et Pilatus: Quid eum mali fecit? inquit eis. At illi eo acrius clamare: Crucifige eum.

15 Igitur Pilatus volens plebi ſatisfacere, laxavit eis Barabbam, Jeſumque verberavit, et eis crucifigendum tradidit.

16 Et milites, eô extra atrium, hoc eſt, prætorium, eductô, totam cohortem convocant:

17 Eumque purpurâ induunt, et ei implexam ſpineam coronam imponunt.

18 Eumque ſic ſalutare incipiunt; *Salve, Rex Judæorum!*

19 Ejusque caput arundine tundunt, et eum conſpuunt, ac poſitis genibus venerantur.

20 Deinde, poſtquam ei illuſerunt, ſpoliant eum purpurâ, ipſiusque veſtibus induunt, tum crucifigendum educunt.

21 Et prætereuntem quendam Simonem Cyrenæum, rure venientem, Alexandri Ruſique patrem, cogunt ejus ferre crucem.

22 Eumque ad locum Golgotha ducunt, quod Calvariæ locum ſignificat.

23 Et ei myrrhinum

vinum bibere dant, id quod ille non accepit.

24 Eô autem crucifixô, partiti ſunt ejus veſtimenta, jactâ ſuper eis ſorte, quid quiſque auferret.

25 Erat hora tertia cum eum crucifixerunt,

26 Inſcriptô hoc ejus criminis titulô: REX JUDÆORUM.

27 Et cum eo latrones duos, alterum ad dextram, alterum ad ſiniſtram, crucifixerunt.

28 Ita comprobatum eſt ſcriptum illud, quod ſic habet: Et inter ſceleratos habitus eſt.

29 Prætereuntes autem ei maledicebant, capita quaſſantes et dicentes: Vah! qui templum diſſolvis, et triduo inſtauras:

30 Serva teipſum, et de cruce deſcende.

31 Similiter et Pontifices inter ſeſe illudentes, cum Scribis dicebant: Alios ſervavit, ſeipſum ſervare non poteſt.

32 Chriſtus ille Iſraëlitarum Rex, deſcendat nunc de cruce, ut, eô viſô, credamus. Item qui cum eo erant crucifixi, convicium ei faciebant.

33 Horâ ſextâ autem extiterunt per totam terram tenebræ, uſque ad horam nonam.

34 Ac horâ nonâ exclamavit Jeſus magnâ voce dicens: *Eloi, Eloi, lama ſabacthani:* Quorum verborum hæc notio eſt: Mi Deus, mi Deus! cur me dereliquiſti?

35 Quô auditô, quidam eorum qui aderant, dicebant eum Eliam vocare.

36 Quidam autem accurrit, et impletâ aceto ſpongiâ, arundinique affixâ, ei bibere dat, dicens: Sinite, videamus an eum ereptum tum veniat Elias.

37 Et Jeſus, emiſsâ magnâ voce, expiravit.

38 Et templi velum à ſum-

à ſummo ad imum in duas patres fiſſum eſt.

39 Ac videns centurio, qui ei ex adverſo aſtabat, eum ita clamantem expirâſſe, dixit: Profectò hic homo Filius erat Dei.

Feria quarta ante Paſcha.

Evangelium S. Luc. xxii. 1.

1 INſtabat autem Azymorum feſtum, quod Paſcha dicitur.

2 Et quærebant Pontifices et Scribæ ejus interficiendi modum: timebant enim plebem.

3 Intravit autem Satanas in Judam, cognomine Iſcariotam, qui erat ex duodecim numero.

4 Itaque is Pontifices et Antiſtites aggreſſus, verba cum eis fecit, quo pacto eum traderet eis.

5 Quo lætati illi, pacti ſunt ei ſe daturos argentum.

6 Itaque pollicitus, quærebat opportunitatem eum illis ſine turbâ tradendi.

7 Poſtquam autem venit Azymorum dies, in quo immolandum erat Paſcha,

8 Miſit Jeſus Petrum et Johannem: Ite, inquit, paratum nobis Paſcha, ut polluceamus.

9 Et illi: Ubi vis paremus? inquiunt ei.

10 Quibus ille: Simulac in urbem intraveritis, inquit, incidetis in hominem aquæ fictilo ferentem. Eum ſequimini in domum quò ingredietur.

11 Et ſic ejus domûs patri-familiâs dicitote: Quærit ex te magiſter, ubinam ſit manſio, ubi

Paſcha cum ſuis diſcipulis polluceat.

12 Atque ille vobis cœnaculum ingens inſtratum oſtendet: Illic paratote.

13 Igitur digreſſi, et quæ ille eis prædixerat, nacti, parârunt Paſcha.

14 Ac poſtquam venit hora, accubuit, et duodecim Apoſtoli cum eo.

15 Eosque ſic allocutus eſt: Hujus vobiscum pollucendi Paſchæ cupiditate ductus ſum, antequam ſuppliciô affi ciar.

16 Hoc enim ſic habetote, me eo non polluƈturum eſſe, donec in Dei regno compleatur.

17 Tum, ſumptô poculô, actisque gratiis, dixit; Accipite hoc, et inter vos dividite.

18 Scitote enim non ante me bibiturum eſſe de fructu vitis, quàm Dei regnum veniat.

19 Item ſumptum panem, actis gratiis, fregit, eisque dedit, dicens: Hoc eſt corpus meum, pro vobis dandum: Hoc facite in mei recordationem.

20 Similiter et poculum, poſtquam cœnatum eſt, dicens: Hoc poculum eſt novum fœdus, quod fit per meum ſanguinem, qui eſt pro vobis effundendus.

21 Cæterùm ſcitote, mei proditoris manum eſſe mecum in menſâ.

22 Et Filius hominis quidem abit ut eſt definitum: Verùm væ homini illi, per quem prodendus eſt.

23 Illi verò cœperunt inter ſeſe quærere, quiſnam eorum foret, qui facturus eſſet.

24 Extitit etiam inter eos contentio, quis eorum maximus eſſe videretur.

25 At ille: Gentium reges, inquit eis, in eas dominantur: quíque eis imperant, gubernatores appellantur.

26 At

26 At vos non ita: quin veſtrûm maximus, perindè ſit ac minimus: et qui præeſt, perinde ac qui miniſtrat.

27 Uter enim major eſt? qui accumbit, an qui miniſtrat? Nonne qui accumbit? Atqui ego ſum inter vos perinde ac qui miniſtrat.

28 Vos verò ii eſtis qui mecum permanſeritis in meis adverſis:

29 Et ego regnum, quemadmodum mihi Pater meus legavit, ſic vobis lego:

30 Ut comedatis, et bibatis in mea menſa in regno meo, et in tribunalibus ſedeatis, jus dicentes duodecim Tribubus Iſraëlitarum.

31 Dixit item Dominus: Simon, Simon, conatus eſt quidem Satanas cribrare vos, ut frumentum:

32 Verùm ego pro te oravi, ne te fides deficeret. Tu viciſſim, aliquando recreatus, confirmato fratres tuos.

33 At ille: Domine, inquit ei, tecum paratus ſum et carcerem et mortem adire.

34 Et ille: Sic habeto, Petre, inquit: non prius gallum hodie cantaturum, quàm tu me tibi notum eſſe ter negaveris.

35 Cæterùm dum vos ſine crumena, inquit eis, et pera, et calceis dimiſi, num quâ re caruiſtis? Nullâ, inquiunt.

36 At nunc, inquit eis, et crumenam qui habet, ferat, itidemque peram. Et qui gladium non habet, vendat ſuum pallium, et emat.

37 Scitote enim, in me comprobandum adhuc eſſe ſcriptum illud: Et inter nefarios habitus eſt: Habent enim meæ res finem.

38 Et illi: Domine, ecce hîc duo gladii. Satis eſt, inquit eis.

39 Tum egreſſus contendit de more in Olivarum montem, eumque

umque ſecuti ſunt diſcipuli.

40 Atque ubi ad locum venit, dixit eis: Orate ne in tentationem veniatis.

41 Tum ab eis fermè ad lapidis jactum digreſſus, poſitis genibus, precatus eſt hujusmodi verbis:

42 Pater, averte, ſi vis, hoc à me poculum. Quanquam non mea, ſed tua voluntas fiat.

43 Apparuit autem ei Angelus de cœlo, qui eum confirmaret.

44 Atque ille, cùm eſſet in æſtu, contentiùs orabat, et ſudore manabat ſimili ſanguineis guttis, ad terram delabentibus.

45 Deinde precatus ſurrexit, et ad ſuos diſcipulos venit, quos præ ægritudine dormientes nactus, dixit eis:

46 Quid dormitis? Surge, orate, ne in tentationem veniatis.

47 Atque adhuc eô loquente, ſupervenit hominum turba, quibus is, qui Judas dicebatur, unus ex duodecim præibat. Is ad Jeſum oſculandum acceſſit.

48 Et Jeſus ſic eum allocutus eſt: Juda, túne oſculo Filium hominis prodis?

49 Videntes autem ſui quid futurum eſſet, dixerunt ei, Domine, feriemus-ne gladio?

50 Percuſſitque quidam eorum Pontificis ſervum, eique dextram abſcidit auriculam.

51 Et Jeſus reſpondens: Sinite hactenus, inquit: et, tactâ illius auriculâ, eum ſanavit.

52 Dixit autem Jeſus eis qui ſe invaſerant, pontificibus, et fani antiſtitibus, ac ſenatoribus: Tanquam ad latronem exiiſtis cum gladiis et fuſtibus?

53 Cùm quotidie eſſem apud vos in fano, non injeciſtis mihi manus: Sed hæc veſtra eſt hora, et tenebrarum poteſtas.

54 At

54 At illi eum comprehensum duxerunt, et in Pontificis domum introduxerunt. Petrus autem procul sequebatur.

55 Cúmque illi ignem in medio atrio incendissent, et consedissent, sedebat etiam Petrus inter eos.

56 Eum sedentem ad ignem conspicata, et intuita quædam ancilla, dixit: Hic quoque cum eo erat.

57 At ille eum negavit, dicens: Mulier, non novi eum.

58 Item paulò pòst alius, eô viso, dixit: Et tu ex eis es. At Petrus: Homo, inquit, non sum.

59 Deinde, interpositâ unâ fere horâ, alius quidem sic affirmabat: Profectò hic quoque cum eo erat, etenim Galilæus est.

60 At Petrus: Homo, inquit, nescio quid dicas. Tum statim, eô adhuc loquente, cecinit gallus

61 Et conversus Dominus Petrum aspexit: Et Petrus Domini dictum recordatus, qui ei fore dixerat, ut priusquam gallus caneret, eum ter negaret.

62 Foràs egressus, acerbè flevit.

63 Jesum autem qui tenebant homines, illudebant, verberantes:

64 Eôque velatò, tundebant ei faciem, et ita interrogabant: Divina, quis sit qui te percussit.

65 Atque alia multa contumeliosè dicebant in eum.

66 Deinde, ortô die, coïvit populi Senatus, Pontifices et Scribæ, et ei in suum consessum adducto sic dixerunt:

67 Dic nobis, an tu Christus sis? Quibus ille: Si vobis dixero, non credetis:

68 Quòd si vos etiam interrogavero, non mihi respondebitis, aut me absolvetis.

69 Futurum

69 Futurum eſt, ut ſedeat Filius hominis ad dextram potentis Dei.

70 Tu igitur Dei Filius es? inquiunt omnes. Et ille: Sum, quem vos eſſe me dicitis, inquit eis.

71 Tum illi: Quid jam nobis teſtimonio opus eſt, inquiunt, quum ipſi ex ejus ore audiverimus?

Feria quinta ante Paſcha.

Evangelium S. Luc. xxiii. 1.

1 IGitur ſurrexit omnis eorum multitudo, et eum duxit ad Pilatum:

2 Eumque accuſare inſtiterunt, dicentes ſe ab eo gentem everſi deprehendiſſe, et eum Cæſari tributa ſolvi vetare, dicentem ſe Chriſtum eſſe Regem.

3 Et Pilatus eum interrogavit: Tûne Judæorum Rex es? Cui ille reſpondens: Ut tu dicis, inquit.

4 Pilatus verò Pontificibus et hominum multitudini negavit, ullum ſe in eo homine crimen deprehendere.

5 At illi urgere: Excitat populum, inquiunt, docens per totam Judæam, exorſus à Galilæa hucuſque.

6 Hic Pilatus, auditâ Galilæâ, quæſivit, an homo Galilæus eſſet?

7 Ac poſtquam eum ditionis Herodis eſſe cognovit, miſit eum ad Herodem, qui et ipſe Hieroſolymis per eos dies erat.

8 Herodes, viſô Jeſu, magnoperè lætatus eſt, quippe qui eum jamdiu videre cuperet, (quòd multa de eo audiebat) et ſe aliquid ab eo

eo prodigioſè fieri viſurum ſperaret.

9 Verùm licèt eum multis de rebus interrogaverat, ille ei nihil reſpondit.

10 Quamvìs etiam Pontifices et Scribæ qui aderant, eum acriter accuſarent.

11 Itaque deſpicatus eum Herodes cum ſuis militibus, ac ludificatus, indutum veſte ſplendidâ Pilato remiſit.

12 Factique ſunt inter ſeſe amici Pilatus et Herodes eô ipſô die: Nam antea inter eos intercedebat ſimultas.

13 Pilatus autem convocatos Pontifices et magiſtratus ac populum ſic allocutus eſt:

14 Adduxiſtis hunc hominem mihi, tanquam qui populum avertat: Atqui ego in veſtra præſentia examinans, nullum eorum crimen in hoc homine deprehendi, quibus vos eum accuſatis.

15 Sed nec Herodes: ad eum enim miſi vos, et videtis nihil morte dignum ab hoc factum eſſe.

16 Itaque eum caſtigabo, ac relaxabo.

17 Habebat autem neceſſe eis unum relaxare per feſtum.

18 Igitur illi univerſâ multitudine exclamarunt ut eum tolleret, ſibique Barabbam remitteret.

19 Qui fuerat propter ſeditionem quandam in urbe factam, et cædem, conjectus in carcerem.

20 Cúmque rurſum Pilatus Jeſum abſolvere volens, clamâſſet:

21 Illi ſic reclamare: Crucifige, Crucifige eum.

22 Quid enim is mali fecit? inquit, eos tertiùm alloquens: Nullum in eo capitale crimen deprehendi: Itaque eum caſtigabo, et abſolvam.

23 At illi magnis clamoribus inſtare, flagitantes ut is crucifigeretur,

tur, gliſcentibus eorum Pontificumque vocibus.

24 Itaque Pilatus eorum poſtulata facere decrevit:

25 Eisque eum qui propter ſeditionem et cædem fuerat in cuſtodiam datus, et quem flagitabant, abſolvit: Jeſum autem eorum arbitrio tradidit.

26 Hôc illi abductô, Simonem quendam Cyrenæum, rure venientem, comprehenderunt, eique crucem poſt Jeſu tergum ferendam impoſuerunt.

27 Sequebatur autem eum ingens hominum multitudo, et mulierum quæ plangebant, eumque lamentabantur.

28 Ad quas Jeſus converſus, dixit: Hieroſolymitanæ fœminæ, ne me deplorate, ſed vos veſtrosque natos deplorate.

29 Nam ſcitote fore tempus, quô beatæ dicentur ſteriles, et uteri qui non genuerint, et ubera quæ non lactaverint.

30 Quum quidem eò venietur, ut dicant homines montibus, corruite in nos: Et collibus, obruite nos.

31 Nam ſi viridi arbori fiunt hæc, aridæ quid fiet?

32 Ducebantur autem etiam alii duo facinoroſi, cum eo interficiendi.

33 Atque ubi ad locum ventum eſt, qui Calvaria vocatur; illi eum ibi, et facinoroſos, alterum ad dextram, alterum ad ſiniſtram, crucifixerunt.

34 Et Jeſus: Pater, inquit, ignoſce eis; neſciunt enim quid faciant. Illi verò ejus veſtimenta, ſorte jactâ, partiti ſunt:

35 Aſtabatque ſpectans populus, et magiſtratus quoque eum cum eis deridebant: Alios ſervavit, inquiebant, ſervet

ſervet ſeipſum, ſi is Chriſtus eſt Dei electus.

36 Accedebant etiam milites, qui ei illuderent, et acetum ei offerebant:

37 Et, Si te Judæorum Rex es, inquiebant, ſerva teipſum.

38 Erat et titulus ſupra eum, Græcis, Romanis, et Hebraicis literis ſcriptus: *Hic eſt Judæorum Rex.*

39 Atque unus pendentium facinoroſorum ei maledicebat, ita dicens: Si tu Chriſtus es, ſerva et teipſum et nos.

40 At alter contrà, ſic eum objurgare: An tu Deum non metuis, qui ſis in eodem ſupplicio?

41 Et nos quidem meritò: nam noſtris digna factis accipimus: at hic nullum facinus commiſit.

42 Tum ad Jeſum: Memento mei, Domine, inquit, cùm veneris in regnum tuum.

43 Cui Jeſus: Hoc tibi confirmo, inquit, te hodie fore mecum in Paradiſo.

44 Erat autem hora ferè ſexta, et tenebræ per totam terram extiterunt uſque ad horam nonam:

45 Et ſol infuſcatus eſt, et templi velum medium ſciſſum eſt.

46 Et Jeſus, clamans ingenti voce, dixit: Pater, tibi in manus commendo ſpiritum meum. Atque hæc locutus, expiravit.

47 Eâ re viſâ, centurio Deo gloriam tribuit, dicens: Profectò hic homo juſtus erat.

48 Et omnis hominum multitudo, qui ad hoc ſpectaculum venerant, videntes quæ facta forent, tundentes ſua pectora reverſi ſunt.

49 Aſtabant autem omnes ejus noti procul, necnon fœminæ, quæ eum fuerant à Galilæa ſecutæ, ea aſpicientes.

Feria ſexta in Paraſceve, ſeu Dies Paſſionis Domini.

Evangelium S. Johan. xix. 1.

1 TUNC ergo cepit Pilatus Jeſum, ac verberavit:

2 Et milites implexam ex ſpinis coronam impoſuerunt ejus capiti, eúmque purpureâ togâ induerunt.

3 Atque ita dicebant: *Salve, Rex Judæorum!* eique alapas impingebant.

4 Deinde rurſus exit Pilatus, et illos ſic alloquitur: En vobis eum foras adduco! ut ſciatis, me nullum in eo comperire crimen.

5 Ac egreſſò foras Jeſu, ſpineam coronam purpureamque togam ferente, dixit eis Pilatus: *Ecce Homo!*

6 At Pontifices et miniſtri, eô viſô, exclamare: Crucifige, crucifige. Quibus Pilatus, Capite eum vos, inquit, et crucifigite, nam ego crimen in eo non deprehendo.

7 At Judæi contrà: Nos legem habemus, inquiunt ei, ex quâ lege noſtrâ debet mori, quoniam ſe Dei Filium fecit.

8 Hâc voce auditâ, Pilatus magis timuit.

9 Et rurſus in prætorium ingreſſus, dixit Jeſus: Unde es tu? At Jeſus ei reſponſum non dedit.

10 Itaque Pilatus ſic eum affatur: Mihi non eloqueris? Neſcis me poteſtatem habere tui vel crucifigendi, vel abſolvendi?

11 Reſpondit Jeſus: Non haberes ullam in me poteſtatem, niſi id tibi ſupernè datum foret. Itaque qui me tibi tradidit, in majore culpâ eſt.

12 Ex

12 Ex eo studebat Pilatus eum absolvere. At Judæi reclamare, Si istum absolvis, non es Cæsaris amicus: quicunque se regem facit, contravenit Cæsari.

13 Hâc auditâ voce, Pilatus Jesum foras eduxit, et pro tribunali sedet, in loco qui Lapidipavium appellatur, Hebraicè autem Gabbatha.

14 Quum quidem esset Paschæ præparatio, horâ fere sextâ, atque ita Judæos alloquitur: *Ecce Rex vester!*

15 At illi acclamare: Tolle, tolle, crucifige eum. Regem ego vestrum crucifigam? inquit eis Pilatus. Cui Pontifices responderunt: Non habemus regem, nisi Cæsarem.

16 Tum demum eum illis crucifigendum tradidit. Et illi Jesum acceptum abduxerunt:

17 Isque suam ferens crucem, profectus est in locum Calvaræ appellatum,

18 Qui dicitur Hebraicè Golgotha, ubi eum crucifixerunt, et unà cum eo hinc atque hinc duos alios, Jesum autem medium.

19 Scripsit autem titulum Pilatus, quem cruci imposuit, in quo ita scriptum erat: *Jesus Nazarenus Rex Judæorum.*

20 Hunc titulum cùm multi Judæorum legissent, nam propè urbem erat is locus, ubi in crucem sublatus est Jesus, et scriptum erat Hebraicè, Græcè, et Latinè;)

21 Monuerunt Judæorum Pontifices Pilatum, ne scriberet Judæorum Regem, sed, qui se Judæorum Regem esse dixisset.

22 At Pilatus respondit: Quod scripsi, scripsi.

23 Igitur milites, postquam Jesum cruci affixerunt, ejus vestimenta ceperunt, et ex eis quatuor partes fe-

cerunt, ſingulis militibus unam: Itemque tunicam. Erat autem tunica inconſuta, à ſummâ tota contexta.

24 Itaque commonuerunt inter ſeſe, non eſſe dividendam, ſed de ea ſortiendum, cujus eſſet: ut fieret quod in ſcripto illo habetur; Partiti ſunt inter ſeſe mea veſtimenta et ſuper veſte mea ſortem jecerunt. Atque hæc quidem fecêre milites.

25 Aſtabant autem apud Jeſu crucem, ejus mater, et matris ſoror, Maria Cleophæ conjux, et Maria Magdalena.

26 Jeſus igitur conſpicatus matrem, et aſtantem diſcipulum quem amabat, dicit matri ſuæ: Mulier, Ecce filius tuus!

27 Deinde dicit diſcipulo: Ecce mater tua! Atque ex illâ horâ recepit eam diſcipulus ad ſe.

28 Poſtea ſciens Jeſus omnia jam perfecta eſſe, ut perficeretur quod ſcriptum erat, dicit: Sitio.

29 Jacebat autem ibi vas aceti plenum. Itaque illi oppletam aceto ſpongiam, et hyſſopo affixam, admoverunt ejus ori.

30 Et Jeſus, acetô ſumptô, dixit: Peractum eſt; ac, inclinatô capite, emiſit ſpiritum.

31 Judæi verò, quandoquidem erat Præparatio, ne manerent in cruce corpora Sabbato (erat enim celebris illa dies Sabbati) Pilatum rogàrunt, ut eorum crura frangerentur, iique auferentur.

32 Itaque venerunt milites, et primi quidem crura fregerunt, itemque alterius cum eo crucifixi.

33 Sed ubi ad Jeſum ventum eſt, ut eum viderunt jam mortuum, non fregerunt ejus crura:

34 Sed unus militum lanceâ

lanceâ latus ejus pupugit, ac continuò exiit ſanguis et aqua.

35 Atque hoc idem qui vidit teſtatur, eſtque verum ejus teſtimonium : Isque ſe vera dicere ſcit, ut vos quoque credatis.

36 Acciderunt enim hæc, ut ſcriptum illud comprobaretur : Nullum ejus os frangetis.

37 Itemque aliud ſcriptum ait : Intuebuntur quem compunxerint.

Vigilia Paschæ.

Evangelium S. Marc. xxiv. 36.

57 SUB veſperum venit dives homo ab Arimathæa, nomine Joſephus, qui et ipſe fuerat à Jeſu diſciplina.

58 Is Pilatum aggreſſus, petiit Jeſu corpus. Tum Pilatus juſſit tradi corpus.

59 Et Joſephus ſumptum corpus involvit mundo linteo,

60 Et in ſuo novo monimento poſuit, quod in ſaxo exciderat, advolutoque ingenti lapide ad oſtium monimenti, diſceſſit.

61 Quum quidem illìc eſſet Maria Magdalena, et altera Maria, è regione ſepulchri ſedentes.

62 Poſtero die, qui eſt poſt Præparationem, coiverunt Pontifices et Phariſæi ad Pilatum,

63 Et eum ſic allocuti ſunt : Domine, meminimus deceptorem illum dicere, cùm adhuc viveret, ſeſe intra tres dies eſſe reſurrecturum ;

64 Quare jube muniri ſepulchrum, uſque ad diem tertium, ne fortè ejus diſcipuli eum nocte

ſurreptum eant, dicantque populo, eum ex mortuis ſurrexiſſe, atque ita novus oriatur error priore deterior.

65 Quibus Pilatus: Habetis cuſtodiam, inquit: ite id munitum veſtro modo.

66 Ita illi ſepulchrum munitum iverunt: et lapidem, præter adhibitam cuſtodiam, ſigillârunt.

Dies Paschæ.

Evangelium S. Johan. xx. 1.

1 PRimo autem poſt Sabbatum die, Maria Magdalena manè venit, cùm adhuc tenebræ forent, ad monimentum, et ſaxum aſpicit amotum à monimento.

2 Itaque currit, et ad Simonem Petrum, atque alterum diſcipulum, quem Jeſus amabat, venit, eisque ſic dicit: Sublatus eſt ex monimento Dominus, neque ſcimus ubi ſit poſitus.

3 Igitur egreſſus Petrus et alter diſcipulus, venerunt ad monimentum.

4 Accurrentibus ſimul ambobus, alter diſcipulus Petro celerius præcucurrit, priorque venit ad monimentum.

5 Et introſpiciens vidit quidem jacentia lintea, non tamen introgreſſus eſt.

6 At Simon Petrus eum ſequens venit, et in monimentum ingreſſus, videt jacentia lintea,

7 Et ſudarium, quod ſuper ejus capite fuerat, non cum linteis jacens, ſed ſeorſum in uno loco involutum.

8 Tum demum intravit etiam alter diſcipulus,

pulus, qui prior venerat ad monimentum; viditque, et credidit.

9 Nondum enim Literas intelligebant oportere eum ex mortuis reſurgere.

10 Itaque rurſus ad ſe diſceſſerunt diſcipuli.

Feria ſecunda poſt Paſcha.

Evangelium S. Luc. xxiv. 13.

13 PRoficiſcebantur autem eorum duo eô ipſô die in vicum, diſtantem ab Hieroſolymâ ſtadia ſexaginta, cujus nomen erat Emaus.

14 Et inter ſeſe de omnibus iis rebus quæ acciderant colloquebantur.

15 Atque eis colloquentibus ac diſputantibus ipſe Jeſus accedit, et cum eis iter facit.

16 Ita autem tenebantur eorum oculi, ut eum non agnoſcerent.

17 Atque ille: Qui ſunt iſti ſermones, inquit eis, quos inter vos confertis, ambulantes, idque triſtes?

18 Cui unus, nomine Cleophas, ita reſpondit: Túne ſolus adeo Hieroſolymæ hoſpes es, ut ea neſcias quæ in ea per hoſce dies acciderunt?

19 Quænam? inquit eis. De Jeſu Nazareno, inquiunt, qui vir vates fuit, re verbisque potens, et in Dei, et in totius populi conſpectu:

20 Utque eum tradiderint pontifices, magiſtratusque noſtri ad capitale judicium, et in crucem ſuſtulerint?

21 Et

21 Et tamen nos eum eſſe ſperabamus, qui Iſraëlitas liberaturus eſſet. Accedit ad hæc omnia, quòd tertius hic dies agitur, ex quo facta ſunt.

22 Quanquam mulieres quædam ex noſtris ſtupefecerunt nos; quæ manè ad monimentum profectæ,

23 Neque corpus nactæ, redierunt, et ſe angelorum viſum vidiſſe dixerunt, qui eum vivere dicerent:

24 Et ſociorum noſtrorum quidam ad monimentum profecti, ſic eſſe compererunt, quemadmodum dixerant fœminæ: ipſum quidem non viderunt.

25 Et ille: O ſocordes, inquit eis, et animo tardi ad credenda quæ tam multa dixere Vates:

26 Quaſi verò non ea pati Chriſtum, et ita ſuam inire gloriam oportuerit!

27 Tum exorſus à Moſe, omnes obiens Vates, eis per omnia Scripta, quæ de ſeipſo dicta forent, interpretabatur.

28 Deinde, ubi prope vicum, quo proficiſcebantur, ventum eſt, ipſe ſe longius ire ſimulabat.

29 Sed illi eum coëgerunt, dicentes: Mane nobiſcum: appetit enim veſpera, et dies inclinavit. Itaque ingreſſus eſt ad manendum cum eis.

30 Atque inter accumbendum cum eis, panem ſumpſit, eumque, fauſtâ ſuper eo precatione uſus, fregit, et eis præbuit.

31 Et illi, apertis eorum oculis, eum agnoverunt: Atque ille ex eorum conſpectu evanuit.

32 Tum ille inter ſeſe ſic dicere: Nimirum nobis ardebat animus, cùm nos in via alloqueretur, cumque nobis Scripta aperiret.

33 Ergo

33 Ergo eâ ipsâ horâ surgunt, et Hierosolymam redeunt, et congregatos inveniunt undecim, eorumque socios.

34 Qui dicebant re ipsâ surrexisse Dominum, seque Simoni ostendisse.

35 Atque ipsi, quæ in via contigissent, narrare cœperunt, utque eis frangendo pane cognitus fuisset.

Feria tertia post Pascha.

Evangelium S. Luc. xxiv. 36.

36 HÆC eis loquentibus, ipse Jesus in eorum medio stetit, et, Salvete, inquit.

37 Cumque, pavefacti ac perterriti, se spiritum cernere putarent, dixit eis:

38 Quid turbati estis? aut cur isti subeunt animos vestros cogitationes?

39 Aspicite meas manus atque pedes, quòd ipse ego sum. Attrectate me, et aspicite: Nam spiritus quidem carnem et ossa non habet, ut habere me videtis.

40 Hæc locutus, ostendit eis manus atque pedes.

41 Cúmque adhuc præ gaudio diffiderent, ac mirarentur, dixit eis: Habetis hîc aliquid edulii?

42 Tum illi tosti piscis partem, et favi mellis, præbuerunt.

43 Et ille coram eis sumpsit, ac comedit.

44 Et ad eos sic verba fecit: Hæc sunt quæ vobis, dum adhuc vobiscum eram, dixi: Scilicet oportere omnia in Mosis Lege, Vatibusque, et

et Pſalmis, de me ſcripta perfici.

45 Tum eis mentem ad intelligenda Scripta aperuit.

46 Et ita dixit: Sic ſcriptum fuit, et ſic Chriſtum ſupplicio affici oportuit, et tertiâ die ex mortuis reſurgere:

47 Ejusque nomine vitæ correctionem, et peccatorum veniam per omnes gentes, facto ab Hieroſolymis initio, prædicari.

48 Atque horum vos teſtes eſtis.

Dominicus primus poſt Paſcha.

Evangelium S. Johan. xx. 19.

19 CUM eſſet veſpera illo ipſo die, qui proximus erat à Sabbato, clauſis præ Judæorum metu ejus loci portis, ubi erant diſcipuli congregati, venit Jeſus, in medioque ſtetit, et eis dixit; Salvete.

20 Ac, eô dictô, oſtendit eis ſuas manus atque latus. Hic quum diſcipuli, viſô Dominô, lætati eſſent.

21 Jeſus eos denuò ſic allocutus eſt; Salvete. Quemadmodum miſit me Pater, ſic ego mitto vos.

22 Hôc dictô, afflavit, et eis dixit; Accipite Spiritum Sanctum.

23 Si quorum peccata remiſeritis, remiſſa erunt: Si quorum tenueritis, tenta erunt.

Dominicus

Dominicus ſecundus poſt Paſcha.

Evangelium S. Johan. x. 11.

11 DIxit Jeſus, Ego ſum paſtor bonus. Paſtor bonus animam ſuam ponit pro ovibus.

12 At mercenarius, qui paſtor non eſt, cujus ſuæ non ſunt oves, ſi venientem lupum videt, fugit, relictis ovibus: et lupus oves rapit, ac profligat.

13 At mercenarius fugit, nempe mercenarius, nec ovium curam gerens.

14 Ego ſum paſtor bonus, et meas agnoſco, et à meis agnoſcor.

15 Ut me novit Pater, ſic ego Patrem novi, animamque meam pono pro ovibus.

16 Et alias oves habeo, quæ non ſunt hujus ovilis: Quæ etiam mihi adducendæ ſunt, meamque vocem audient, et fiet unum ovile, et unus paſtor.

Dominicus tertius poſt Paſcha.

Evangelium S. Johan. xvi. 15.

16 DICIT Jeſus diſcipulis ſuis: Paulò pòſt non videbitis me, rurſumque paulò pòſt cernetis me, quoniam ego ad Patrem proficiſcor.

17 Tum ejus diſcipulorum nonnulli ſic inter ſeſe dicere: Quid ſibi vult, quod nobis dicit, Paulò pòſt non viſuros ſe, rurſumque paulò pòſt aſpecturos ſe?

ſe? itemque, ſe ad Patrem proficiſci?

18 Hoc quid eſt, quod dicit, Paulò pòſt? neſcimus quid loquatur.

19 At Jeſus intelligens, eos velle interrogare ſe, ſic eos affatus eſt: De eo inter vos contenditis, quòd dixi, Vos paulò pòſt non viſuros me, rurſumque paulò pòſt aſpecturos me?

20 Hoc pro certo et indubitato habetote: Vos flebitis ac lamentabimini, ac mundus lætabitur: Vos verò dolebitis, ſed dolor iſte vertetur in lætitiam.

21 Mulier, dum parit, in dolore eſt, quippe ejus hora venerit: Sed poſtquam puerum edidit, non jam meminit cruciatus, præ lætitia, quòd editus eſt in mundum homo.

22 Vos quoque nunc quidem in dolore eſtis: Sed reviſam vos, veſterque lætabitur animus, veſtramque lætitiam nullus vobis eripiet.

Dominicus quartus poſt Paſcha.

Evangelium S. Johan. xvi. 5.

5 DICIT Jeſus diſcipulis ſuis, Nunc verò proficiſcor ad eum qui me miſit: Nec quiſquam me veſtrûm interrogat, quò proficiſcor.

6 Sed quoniam hæc vobis locutus ſum, animos habetis mœroris plenos.

7 At ego vobis verum dico: E re veſtrâ eſt, ut ego diſcedam: niſi enim diſceſſero, Confirmator ad vos non veniet. Sin abiero, eum ad vos mittam.

8 Atque

8 Atque ille, ubi venerit, mundum arguet de peccato, et de juſtitia, et de judicio.

9 De peccato; quoniam mihi fidem non habent.

10 De juſtitia; quoniam ad Patrem diſcedo, nec me videbitis amplius.

11 De judicio; quoniam hujus mundi princeps judicatus eſt.

12 Adhuc multa vobis habeo dicenda, ſed quæ nunc ferre nequeatis.

13 Verùm, cùm venerit ille, videlicet veritatis Spiritus, præibit vobis ad omnem veritatem. Non enim ſuâ ſponte loquetur, ſed, quæcunque audiverit, eloquetur, et futura vobis prænunciabit.

14 Ille me illuſtrabit: Siquidem de meo ſumet, quæ vobis exponat.

15 Omnia quæcunque Pater habet, mea ſunt: Propterea dixi, illum de meo ſumpturum eſſe, quæ vobis exponat.

Dominicus quintus poſt Paſcha.

Evangelium S. Johan. xvi. 23.

23 HOC vobis etiam etiamque confirmo: Quæcunque a meo Patre per meum nomen poſtulaveritis, daturum eſſe vobis.

24 Hactenus nihil per meum nomen petiiſtis: Petite, et obtinebitis, ut plena ſit veſtra lætitia.

25 Hæc vobis oratione figuratâ locutus ſum: Tempus erit, cum non jam per figuras vos alloquar; ſed apertè vobis de Patre meo differam.

26 Quo quidem tempore per meum nomen postulabitis: Neque verò vobis promitto, me vestrâ causâ oraturum esse Patrem:

27 Ipse enim Pater diligit vos, quoniam vos me diligitis, et me creditis à Deo profectum.

28 Profectus à Patre veni in mundum, rursum relinquo mundum, et ad Patrem discedo.

29 Tum ejus discipuli: Nunc tu quidem aperte loqueris, inquiunt ei, nec ulla orationis figurâ uteris.

30 Nunc scimus, te omnia scire, nec opus tibi esse, ut te quis interroget. Hinc Te a Deo profectum credimus.

31 At Jesus contrà: Nunc creditis? inquit.

32 Atqui adventat hora, et jam advenit, cùm alius aliò dissipabimini, et me solum relinquetis: Quanquam non sum solus; adest enim mihi Pater.

33 Hæc vobis ideò locutus sum, ut in me acquiescatis. In mundo afficiemini cruciatu: Sed bono este animo, ego vici mundum.

Dies Ascensionis Domini.

Evangelium S. Marc. xvi. 14.

14 TAndem discumbentibus illis undecim apparuit, et eis incredulitatem ac pervicaciam exprobravit quod eis qui ie resurrexisse viderant, non credidissent.

15 Eisque dixit: Ite in totum orbem, prædicate Evangelium omni creaturæ.

16 Qui crediderit, et baptizatus fuerit, servabitur: Qui verò non credi-

credíderit, condemnabitur.

17 Signa autem eos qui crediderint hæc sequentur: In nomine meo, dæmonia ejicient: Linguis loquentur novis:

18 Serpentes tollent: Et si quid mortiferum biberint, non eis nocebit: Quum ægrotis manus imponent, illi benè habebunt.

19 Igitur Dominus, postquam eos allocutus est, sublatus est in cœlum, et ad Dei dexteram sedit.

20 Illi verò digressi ubique prædicarunt, Domino adjuvante, et orationem sequentibus signis confirmante.

Dominicus post Ascensionem.

Evangelium S. Johan xv. 26. *et pars decimi sexti.*

26 CUM venerit Confirmator, quem ego vobis à Patre mittam, scilicet Spiritus veritatis, qui à Patre proficiscitur, is de me testabitur.

27 Quin et vos testes eritis, qui mecum fuistis ab initio.

1 Hæc vobis loquor, ne deficiatis.

2 Privabunt vos collegiis: Atque adeò tempus erit cùm omnes, qui vos interficient, putabunt se cultum præstare Deo.

3 Quæ quidem vobis ideò facient, quòd neque Patrem neque me nôrunt.

4 Atque hæc ideò vobis locutus sum, ut, cùm tempus venerit, memineritis eorum, quòd ego vobis ea dixerim.

Dies Pentecostes.

Evangelium S. Johan. xiv. 15.

15 JESUS dixit diſcipulis ſuis: Si me amatis, mea præcepta ſervate.

16 Ego verò meum Patrem exorabo, ut alium vobis Confirmatorem det, qui vobiſcum perpetuò maneat.

17 Scilicet veritatis Spiritum, quem mundus conſequi non poteſt, quòd eum neque videt neque cognoſcit: At vos eum cognoſcitis: Quoniam apud vos manet, et in vobis futurus eſt.

18 Non relinquam vos pupillos: Inviſam vos.

19 Pòſt paulò jam me non videbit mundus: At vos videbitis; quoniam et ego vivo, et vos vivetis.

20 In illâ die vos intelligetis, et me in Patre meo, et vos in me, et me in vobis eſſe.

21 Qui mea præcepta tenet, conſervatque, ille eſt qui me amat. Qui verò me amat, amabitur à Patre meo: Eumque ego amabo, et me ei patefaciam.

22 Tum Judas, non Iſcariota: Domine, inquit ei, quid cauſæ eſt, ut tu nobis teipſum ſis patefacturus, mundo non item?

23 Cui Jeſus: Si quis me amat, inquit reſpondens, is ſermoni meo parebit, eumque meus Pater amabit, et ad eum veniemus, et apud eum manebimus.

24 Qui me non amat, mea dicta non exſequitur. Sermo autem quem auditis, meus non eſt, ſed Patris qui miſit me.

25 Hæc vobis elocutus ſum, apud vos manens.

26 Sed

26 Sed Confirmator, Spiritus Sanctus, quem mittet Pater meo nomine, is vos omnia docebit, et vobis in memoriam revocabit quæcunque ego vobis dixi.

27 Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis: non quémadmodum dat mundus, ego do vobis. Nolite animo perturbari, neque formidare.

28 Audiviſtis ut dixerim vobis, abire me, reviſurum vos. Si me amaretis, gauderetis, quia dixiſſem, me ad Patrem proficiſci, quòd Pater major me ſit.

29 Et nunc dixi vobis priuſquam fiat, ut, cùm factùm fuerit, credatis.

30 Jam non multa loquar vobiſcum: Venit enim hujus mundi princeps, nec habet in me quicquam.

31 Sed intelligendum mundo eſt, me amare Patrem: Et, ut mihi mandavit Pater, ita facere. Surgite, abeamus hinc.

Feria ſecunda in Pentecoſte.

Evangelium S. Johan. iii. 16.

16 SIC amavit Deus mundum, ut Filium ſuum unicum dederit, ut quiſquis in eum credat, non pereat, ſed vitam obtineat ſempiternam.

17 Non enim miſit Deus Filium ſuum in mundum, ut mundum damnet, ſed ut ſervetur per eum mundus.

13 Qui in eum credit, non damnabitur: qui verò non credit, jam damnatus eſt, quòd in unigenæ Dei Filii nomen non crediderit.

19 Hæc eſt autem damnatio, quòd cùm venerit in mundum lux, tenebras magis quam lucem amaverint homines, quippe quorum prava forent opera.

20 Quiſquis enim vitioſa facit, lucem odit, nec in lucem prodit, ne ejus facta arguantur.

21 Sed qui vera facit, is in lucem prodit, ut patefiant ejus opera, utpote facta divinitùs.

Feria tertia in Pentecoſte.

Evangelium S. Johan. x. 1.

1 CErtò certóque ſcitote, qui in ovium ſtabulum non per januam intrat, ſed aliâ transcendit, eum furem ac latronem eſſe.

2 Qui verò per januam intrat, paſtor eſt ovium.

3 Huic janitor aperit, ejusque vocem audiunt oves, isque ſuas oves appellat nominatim, educitque.

4 Et emiſſis ovibus ſuis præit viam: Eumque ſequuntur oves, quippe cujus vocem agnoſcant.

5 Alienum autem non ſequantur, ſed fugiant, quippe quæ alienorum vocem non agnoſcant.

6 Hanc ſententiam cùm eis dixiſſet Jeſus, nec illi intelligerent, quid ſibi vellent ea quæ eis dicebat,

7 Jeſus porrò dixit eis: Certò certóque ſcitote me ovium eſſe januam.

8 Omnes quicunque ante me venerunt, fures ſunt et latrones, nec eos audiverunt oves.

9 Ego ſum janua: per me qui intrabit, ſervabitur,

bitur, et intrabit, et exibit, et paſcuum inveniet.

10 Fur non venit, niſi ut furetur, ut mactet, ut perdat. Ego veni, ut vitam habeant, et largius habeant.

Dominicus TRINITENSIS.

Evangelium S. Johan. iii. 1.

1 ERat homo quidam ex Phariſæis, nomine Nicodemus, Judæorum primarius :

2 Is Jeſum noctu adiit, et eum ſic eſt allocutus : Magiſter, ſcimus te veniſſe doctorem à Deo. Nam iſta tam miranda facere, quæ tu facis, nemo poſſit, niſi adſit ei Deus.

3 Cui Jeſus reſpondens : Hoc tibi etiam atque etiam confirmo, inquit, qui denuò natus non fuerit, eum non poſſe divinum regnum videre.

4 Et Nicodemus : Quo pacto poſſit homo naſci qui ſit ſenex ? Nunquid poteſt iterum in ventrem ſuæ matris ingredi, atque naſci ?

5 At Jeſus ei reſpondens : Hoc tibi magnopere confirmo, qui ex aquâ et ſpiritu natus non fuerit, non poſſe in divinum regnum intrare.

6 Quod ex carne natum eſt, caro eſt : et quod ex ſpiritu natum eſt, ſpiritus eſt.

7 Noli mirari, quòd tibi dixerim, vobis eſſe renaſcendum.

8 Ventus quò vult flat, ejusque ſonitum tu audis : Sed unde veniat, aut quò abeat, neſcis. Sic eſt, quiſquis ex ſpiritu natus eſt.

9 At

9 At Nicodemus contrà: Quo pacto possunt ista fieri? inquit.

10 Cui respondet Jesus: Tu Israëlitarum doctor es, et hæc nescis?

11 Hoc iterum atque iterum tibi confirmo; nos, quod dicimus et testificamur, id scimus ac vidimus, et tamen testimonium nostrum non accipitis.

12 Si cum terrestria vobis dixerim, tamen non creditis, quomodo, si dixero cœlestia, credetis?

13 Atqui nemo cœlum conscendit, nisi qui ex cœlo descendit, Filius hominis, qui est in cœlo.

14 Ac quemadmodum Moses serpentem extulit in solitudine, sic oportet Filium hominis extolli:

15 Ut quisquis ei fidem habeat, non pereat, sed vitam obtineat sempiternam.

Dominicus primus post Trinitatem.

Evangelium S. Luc. xvi. 19.

19 ERat homo quidam dives, qui purpurâ et byssо vestiebatur, quotidiè lautè voluptatibus indulgens.

20 Erat et quidem pauper nomine Lazarus, qui ad ejus vestibulum jacebat ulcerosus,

21 Cupiensque saturari micis, quæ de divitis mensa decidebant. Quin et canes veniebant, et ejus ulcera lingebant.

22 Accidit autem ut moriretur pauper, et ab Angelis in Abrahami gremium auferretur. Mortuus est et dives, et sepultus.

23 Atque

23 Atque is in orco, ſublatis oculis, cum eſſet in cruciatibus, aſpicit Abrahamum procul, et in ejus gremio Lazarum.

24 Et, Pater Abrahame (inquit clamans) miſerere mei, et mitte Lazarum, qui ſummo digito ſuo in aquâ intincto, mihi linguam refrigeret: Crucior enim in hac flammâ.

25 At Abrahamus: Nate, inquit, memineris et te tuis bonis in vitâ tuâ, et Lazarum malis eſſe defunctum. Nunc et hic in ſolatio, et tu in dolore es.

26 Præterea conſtat omnino inter nos et vos vaſta vorago, ut qui velint hinc ad vos transire, non poſſint; neque qui iſtic ſunt, ad nos trajiciant.

27 Tum ille: Rogo igitur te, Pater, ut eum in mei patris domum mittas;

28 Ut meos fratres (habeo enim quinque) commonefaciat, ne ipſi quoque in hunc cruciatûs locum veniant.

29 At Abrahamus: Habent Moſen et vates, inquit ei: eos audiant.

30 Et ille: At vero, pater Abrahame, ſi quis à mortuis ad eos fuerit profectus, corrigent ſe.

31 Si Moſen (inquit ille) et vates non audiunt, ne ſi quidem quiſpiam ex mortuis reſurgat, obtemperabunt.

Dominicus ſecundus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Luc. xiv. 16.

16 HOmo quidam, inquit Jeſus, fecit magnam cœnam, multosque invitavit.

17 Et

17 Et horâ cœnæ servum suum misit, qui invitatos venire juberet: Jam enim parata esse omnia.

18 At illi omnes ad unum se excusare. Primus sic ei dixit: Fundum emi, et eum visere necesse habeo; rogo te, habe me excusatum.

19 Alter item dixit: Juga boûm emi quinque, et ea expertum eo; rogo te, habe me excusatum.

20 Item alius, Uxorem duxi, inquit, ideoque ire non possum.

21 Hæc servus domino suo renunciatum ivit. Tum iratus paterfamiliàs, dixit servo suo: Egredere è vestigio in urbis areas atque vicos, et pauperes, mutilosque, et claudos, et cœcos huc introducito.

22 Deinde servus, Domine, inquit, factum est ut imperâsti: sed supereſt locus.

23 Tum Dominus: Proficiscere in vias, inquit, et in septa, et intrare coge, ut domus mea compleatur.

24 Nam illud scitote, neminem hominum illorum invitatorum esse meam cœnam gustaturum.

Dominicus tertius post Trinitatem.

Evangelium S. Luc. xv. 1.

1 FRequentabant autem eum omnes Publicani et improbi, ejus audiendi gratiâ.

2 Et fremebant Pharisæi atque Scribæ, dicentes eum improbos admittere, cumque eis cibum capere.

3 Atque ille eis hujusmodi similitudinem in hæc verba dixit:

4 Quis

4 Quis homo veſtrûm eſt, qui ſi centum habeat oves, et earum unam perdiderit, non relinquat in ſaltu nonaginta novem, et ad perditam vadat, donec eum inveniat?

5 Quam inventam ſuis imponit humeris, gaudens:

6 Domumque profectus, convocatos ſuos amicos et vicinos admonet, ut ſibi congratulentur, qui ſuam ovem perditam invenerit.

7 Scitote eodem modo majorem fore in cœlo lætitiam ob unum ſontem, qui redeat ad frugem, quàm ob nonaginta novem inſontes, qui vitæ correctione non egeant.

8 Aut quæ mulier eſt, quæ ſi drachmas habeat decem, et unam drachmam amittat, non lucernam accendat, domumque verrat, et diligenter conquirat, donec inveniat?

9 Ac, eâ inventâ, convocat amicas et vicinas, easque ut ſibi congratulentur monet: ſeſe enim, quam perdiderat, invenîſſe drachmam.

10 Eodem modo ſcitote apud divinos angelos lætitiam fieri ob unum ſontem, qui ad frugem redeat.

Dominicus quartus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Luc. vi. 36.

36 ESTE miſericordes, ut veſter etiam Pater eſt miſericors.

37 Ne judicate, et non judicabimini: ne damnate, et non damnabimini. Remittite, et vobis remittetur.

38 Donate, et vobis donabitur: vobis menſura

sura bona, conferta, concussa, et superfluens in sinum donabitur: eâdem enim mensurâ quâ metiemini, remetietur vobis.

39 Dicebat autem eis similitudinem: Potestne cæcus cæcum ducere? nonne ambo in foveam cadent?

40 Non est discipulus supra magistrum suum: Quin præclarè cum quoque agitur, si eâdem conditione est quâ ejus magister.

41 Quid autem cernis festucam in tui fratris oculo, et trabem in tuo ipsius oculo non animadvertis?

42 Aut quî potes dicere fratri tuo: Frater, sine ut extraham festucam quæ est in oculo tuo: Ipse trabem, quæ in oculo tuo est, non cernes? Histrio, extrahe prius trabem ex oculo tuo, tum demum cernes, ut festucam extrahas, quæ est in tui fratris oculo.

Dominicus quintus post Trinitatem.

Evangelium S. Luc. v. 1.

1 CUM hominum turba, divini sermonis audiendi gratiâ ei incumberet, ad Genesarethicum lacum astanti,

2 Conspicatus duo navigia ad lacum stantia (de quibus degressi piscatores retia lavabant) conscendit navigiorum unum, quod Simonis erat:

3 Eumque monuit ut paulum à terrâ summoveret, resedit que, et hominum turbam ex navigio docere cœpit.

4 Deinde, factô loquendi fine, Simoni jussit ut in altum subduceret, utque sua retia

retia laxarent ad prædam.

5 Cui Simon reſpondit : Præceptor, tametſi totam noctem laborantes nihil cepimus, tamen ad tuum dictum laxabo rete.

6 Atque, eo facto, tantam piſcium multitudinem concluſerunt, ut diſrumperetur eorum rete.

7 Itaque ſociis innuerunt, qui in altero erant navigio, ut ſe adjutum venirent. Qui ubi venerunt, utramque navem adeò repleverunt, ut eæ ſummergerentur.

8 Eo viſo, Simon Petrus ad ejus genua ſe abjecit, et, Diſcede a me, inquit, nam ego nocens homo ſum, Domine.

9 (Erat enim ſtupore correptus tum ipſe, tum omnes ejus comites, ob piſcium quam ceperant prædam : Similiter et Jacobus ac Johannes, Zebedæi filii, qui erant Simoni ſocii.)

10 At Jeſus Simoni dixit : Ne metue, deinceps homines capies.

11 Deinde illi, deductis ad terram navibus, eum, relictis omnibus, ſecuti ſunt.

Dominicus ſextus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Matth. v. 20.

20 HOC vobis dico, niſi juſtitiâ Scribis et Phariſæis excelleritis, non eſtis in cœleſte regnum ingreſſuri.

21 Audiviſtis antiquis eſſe dictum : Ne occidito : Quòd qui occiderit, eum teneri judicio.

22 Ego verò dico vobis ; Quiſquis immeritò fratri ſuo iraſcitur, tenebitur

nebitur judicio: Et qui fratrem ſuum balatronem vocaverit, tenebitur conſeſſu: Et qui fatuum vocaverit, tenebitur ignis gehenna.

23 Itaque ſi oblaturus tuum munus ad aram, ibi recordatus fueris tuum fratrem habere quod de te queratur.

24 Relinque illic tuum munus ad aram, et prius i, reconciliare tuo fratri, atque ita demum i oblatum munus tuum.

25 Compone cum adverſario tuo maturè, dum es in via cum eo, ne te tradat adverſarius judici, et judex miniſtro, atque ita in cuſtodiam deris.

26 Profectò (inquam ego tibi) non exibis inde quin ultimum ſolveris quadrantem.

Dominicus ſeptimus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Marc. viii. 1.

1 PER eos dies erat permagna hominum multitudo, nec habebant quod comêſſent, et Jeſus, advocatis ſuis diſcipulis, inquit:

2 Miſeret me hujus multitudinis: ſiquidem jam tres dies me comitantur, nec habent quod comedant.

3 Quòd ſi eos domum jejunos dimiſero, defetiſcentur in via. (Nam eorum nonnulli procul venerunt.)

4 Et diſcipuli ejus ſic ei reſponderunt: Unde poſſit eos quiſquam panibus hîc in ſolitudine ſatiare?

5 At ille eos interrogavit: Quot habetis panes? Septem, inquiunt.

6 Tum

6 Tum ille jussit multitudinem humi discumbere: Sumtósque septem panes, actis gratiis, fregit, suísque tradidit discipulis, ut apponerent: quos illi apposuerunt multitudini.

7 Cúmque paucos haberent piscículos, ille, actis laudibus, jussit eos quoque apponi.

8 Illi verò epulati sunt ad satietatem, suntque sublatæ reliquorum fragmentorum sportæ septem.

9 Erant autem qui comederunt, circiter quatuor millia.

Dominicus octavus post Trinitatem.

Evangelium S. Matth. vii. 15.

15 CAvete falsos vates, qui quidem veniunt ad vos in vestimentis ovium, cùm intus sint rapaces lupi.

16 Eos ex suis fructibus cognoscetis: Scilicet colligitur ex spinis uva? aut ex tribulis ficus?

17 Ita omnis arbor bona fructus bonos edit: Mala autem arbor fructus malos edit.

18 Non potest arbor bona fructus ferre malos: Nec arbor mala fructus ferre bonos.

19 Omnis arbor bonum fructum non ferens, exciditur, et in ignem conjicitur.

20 Igitur ex suis illos fructibus cognoscetis.

21 Non quisquis mihi dicet, Domine, Domine, intrabit in cœleste regnum; sed qui fecerit quod vult Pater meus, qui est in cœlis.

Dominicus nonus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Luc. xvi. 1.

1 DIxit Jeſus ſuis diſcipulis: Homo quidam dives diſpenſatorem habebat, qui apud eum, tanquam qui ejus bona dilapidaret, delatus eſt.

2 Et ille vocatum eum ſic allocutus eſt: Quid eſt, quod audio de te? Redde tuæ diſpenſationis rationem: Nec enim tibi licebit ampliùs diſpenſatorem eſſe.

3 Tum diſpenſator ſic ſecum cogitare: Quid agam, quùm meus herus a me diſpenſationem auferat? Fodere non valeo: Mendicare erubeſco.

4 Scio quid agam, ut quùm abdicatus diſpenſatione fuero, ſint qui me in ſuas domos accipiant.

5 Igitur advocatis ſingulis heri ſui debitoribus, dixit primo, Quantum debes hero meo?

6 Centum batos olei, inquit. Et ille: Accipe tuum ſcriptum, inquit ei, et ſede continuò, ac ſcribe quinquaginta.

7 Deinde alteri dixit: Tu verò quantum debes? Centum frumenti coros. Accipe tuum ſcriptum, inquit, et ſcribe octoginta.

8 Itaque laudavit herus diſpenſatorem iniquum, quòd prudenter feciſſet. Nam hujus ſeculi homines ſunt in ſuo genere prudentiores, quàm homines lucis.

9 Et ego hoc vobis dico: Facite vobis amicos ex falſis opibus, ut quùm defuncti fueritis, admittant vos in æterna domicilia.

Dominicus

Dominicus decimus post Trinitatem.

Evangelium S. Luc. xix. 41.

41 UT propiùs accessit Jesus, visâ urbe, deploravit eam, dicens:

42 O si scires tu, et quidem hâc ipsâ tuâ die, quæ tibi saluti forent! Sed nunc tuos latent oculos.

43 Venient enim tibi dies, cum te tui hostes vallo circumdabunt, et circumsidebunt, et prement undique.

44 Téque, et tuos in te natos complanabunt, nec in te lapidem lapidi impositum relinquent: quoniam tempus, quo tui habita cura fuerit, non noveris.

45 Deinde in fanum ingressus, cœpit vendentes in eo et ementes ejicere, dicens eis:

46 Scriptum est: Mea domus supplicationis domus est: At vos ex ea latronum speluncam fecistis.

47 Docebat autem quotidie in fano.

Dominicus undecimus post Trinitatem.

Evangelium S. Luc. xviii. 9.

9 DIxit Jesus ad quosdam, qui sibi se justos esse persuaserant, aliosque contemnebant, hoc exemplum:

10 Homines duo in templum ascenderunt, orandi gratiâ, alter Pharisæus, alter Publicanus.

11 Ibi Pharisæus hæc apud se precabatur:

Deus, ago tibi gratias, quòd non ſum quales reliqui hominum, rapaces, injuſti, adulteri: aut etiam qualis hic Publicanus.

12 Jejuno bis intra ſingula Sabbata: Decumas do omnium quæ poſſideo.

13 At Publicanus procul abſiſtens, ne oculos quidem in cœlum attollere audebat, ſed ſibi pectus tundebat, dicens: Deus, propitius eſto mihi ſonti.

14 Scitote, hunc approbatum deſcendiſſe in domum ſuam: illum non item. Nam quiſquis ſeipſum extulerit, deprimetur: et qui ſe depreſſerit, extolletur.

Dominicus duodecimus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Marc. vii. 31.

31 RUrſum Jeſus profectus ex Tyriis, Sidoniisque finibus, venit ad Galilææ lacum, per medios fines Decapolis.

32 Eique adductus eſt ſurdus tardiloquus, cui ut manum imponeret, rogatus eſt.

33 Atque ille, eo ſeorſum extra turbam ſeducto, immiſit ſuos digitos in ejus aures, ſpuitque, et ejus linguam tetigit.

34 Et in cœlum intuens, ingemuit, eique dixit *Ephatha:* Hoc eſt, aperitor.

35 Ac protinus illius et aures apertæ, et ſolutum linguæ vinculum eſt, ita ut rectè loqueretur.

36 Præcepit autem eis, ut id nemini dicerent. Sed quò magis eis præcipiebat, eò magis prædicabant.

37 Et

37 Et majorem in modum obſtupeſcebant, dicentes eum omnia rectè feciſſe; et, ut ſurdi audirent, et ut muti loquerentur, efficere.

Dominicus decimus tertius poſt Trinitatem.

Evangelium S. Luc. x. 23.

23 AD diſcipulos Jeſus inquit, Felices oculi qui aſpiciunt quæ vos aſpicitis.

24 Scitote enim multos vates atque reges voluiſſe videre quæ vos aſpicitis, neque vidiſſe: et audire quæ auditis, nec audiviſſe.

25 Hîc ſurrexit quidam legisperitus, qui eum hujusmodi verbis tentavit: Magiſter! quid faciendo ſempiternam vitam conſequar?

26 Cui ille: In lege quid ſcriptum eſt? inquit: Quomodo legis?

27 Et ille reſpondens: Dominum Deum tuum, inquit, toto corde, toto animo, totis viribus, totâque mente amato: Itemque proximum tuum perinde ac teipſum.

28 Rectè reſpondiſti, inquit ei Jeſus: id facito, et vives.

29 At ille, ſeipſum commendare volens, dixit Jeſu: Ecquis eſt meus proximus?

30 Tum Jeſus ita ſubjecit: Homo quidam Hieroſolymâ ad Hierichuntem deſcendens, in latrones incidit, qui eum deſpoliarunt, inflictisque vulneribus diſceſſerunt, eo ſeminece relicto.

31 Fortè

31 Fortè fortunâ ſacerdos quidam qui deſcendebat per eam viam, illum ut vidit, præteriit.

32 Similiter et Levita ad eum locum delatus, ubi venit, viditque, præteriit.

33 Samaritanus verò quidam, iter faciens, venit ad eum: Eoque viſo, miſertus acceſſit.

34 Et ejus vulnera oleo, vinoque perfuſa obligavit, et eum jumento ſuo impoſitum duxit in diverſorium, ejusque curam egit.

35 Et poſtridie digreſſurus, deprompſit duos denarios, et cauponi dedit, eique mandavit ut ejus curam haberet: Seſe, quicquid ille inſuper inſumpſiſſet, ei in ſuo reditu eſſe ſoluturum.

36 Quis igitur horum tibi videtur proximus illius fuiſſe, qui in latrones inciderat?

37 Et ille: Qui ei miſericordiam tribuit, inquit. Tum Jeſus, I, inquit, et tu facito ſimiliter.

Dominicus decimus quartus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Luc. xvii. 11.

11 CUM autem Hieroſolymam contenderet Jeſus, et per Samariam, Galilæámque vaderet.

12 Ei in quendam vicum ingredienti occurrerunt decem homines leproſi, qui procul ſteterunt.

13 Et ſublatâ voce dixerunt, Jeſu præceptor! miſerere noſtrî.

14 Quibus ille viſis: Ite, inquit, oſtenſum vos ſacerdotibus. Atque

que illi inter abeundum purgati ſunt.

15 Unus autem eorum, ſe ſanatum eſſe videns, rediit, Deum magnâ voce collaudans:

16 Et ad illius pedes pronus accidit, ei gratias agens. (Erat autem is Samaritanus.)

17 At Jeſus ſic locutus eſt: Nonne decem purgati ſunt? ubi verò ſunt novem?

18 Nullumne repertum eſſe, qui ſit ad gloriam Deo tribuendam reverſus, niſi hunc alienigenam?

19 Surge, inquit, abi: Tua te fides ſervavit.

Dominicus decimus quintus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Matth. vi. 24.

24 NEmo poteſt duobus ſervire dominis; aut enim hunc oderit, illum amabit; aut hunc tuebitur, illum contemnet. Non poteſtis Deo ſervire et opibus.

25 Hanc ob rem (inquam ego vobis) ne eſte de vita veſtra ſoliciti, quid eſuri, bibiturive: Neque de corpore, quid veſtituri ſitis. Quaſi verò non et vita pluris ſit quàm alimonia, et corpus quàm veſtitus.

26 Aſpicite volucres aëreas, ut neque ſerant, neque metant, nec in cellas congerant, tamen veſter cœleſtis Pater eas alit. Quaſi verò non vos multò ſitis eis præſtantiores?

27 Quis autem veſtrûm ſuâ ſolicitudine poteſt unum cubitum addere ſuæ ſtaturæ?

28 Item

28 Item de veſtitu quid ſolicitamini? Diſcite ut terreſtria creſcant lilia, neque laborando, neque nendo.

29 Atque hoc vobis dico, ne Solomonem quidem cum omni ſplendore ſuo, ita veſtitum fuiſſe, ut horum quodlibet.

30 Quòd ſi terreſtrem herbam (quæ hodie eſt, et cras in clibanum conjicitur) Deus ſic veſtit, nonne multò magis vos? ô parum fidentes!

31 Ne eſte igitur ſolliciti, dicentes: Quid edemus? aut quid bibemus? aut quid induemus?

32 (Iſta enim omnia requirunt extranei.) Scit enim veſter cœleſtis Pater, vos iſtis omnibus egere.

33 Sed quærite primùm regnum, juſtitiámque Dei, et iſta omnia vobis addentur.

34 Ne iſte igitur in craſtinum ſoliciti: Nam craſtinus dies ſua curabit: Satis eſt ſuum cuique diei malum.

Dominicus decimus ſextus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Luc. vii. 11.

11 ACcidit poſtridie ut proficiſceretur Jeſus in oppidum nomine Naim, comitantibus eum frequentibus ejus diſcipulis, et ingenti hominum turbâ.

12 Atquè, ut oppidi portæ appropinquavit, ecce efferebatur mortuus, unicus matri filius, eique viduæ, comitanti eam frequente oppidanorum turbâ.

13 Eâ

13 Eâ visâ, miſeratus eam Dominus, dixit ei: Ne plora.

14 Deinde ad feretrum acceſſit, et id tetigit, cúmque reſtitiſſent qui portabant, dixit: Adoleſcens, inquam tibi, ſurge.

15 Tum mortuus ſedit, loquique cœpit, atque ille eum matri ſuæ tradidit.

16 Inde omnes metu correpti, Deum collaudare, dicentes, magnum apud ipſos ortum eſſe vatem. Deúmque ſuorum curam habere.

17 Atque is ſermo de eo totam Judæam, finitimámque regionem pervaſit.

Dominicus decimus ſeptimus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Luc. xvi. 1.

1 CUM autem in domum veniſſet Jeſus cujuſdam Phariſæorum primarii Sabbato ad capiendum cibum:

2 Et illi eum obſervarent, adeſſétque tum homo quidam hydropicus ante eum.

3 Jeſus, legisperitos et Phariſæos alloquens, quæſivit, an Sabbato curare fas eſſet?

4 Atque, illis tacentibus, Jeſus illum prehendit, ſanavítque, et dimiſit:

5 Illósque ſic affatus eſt: Quis veſtrûm eſt, qui ſi ejus aſinus aut bos in puteum cadat, non eum protinus extrahat die Sabbati?

6 Ad hæc illi ei contra reſpondere non potuerunt.

7 Dixit

7 Dixit item invitatis exemplum (animadvertens ut prima accubandi loca diligerent) eos ſic alloquens :

8 Si fueris ab aliquo vocatus ad nuptias, noli accubare primo loco, ne, ſi quis honoratior te ſit ab eo invitatus.

9 Veniat is qui et te et illum vocavit, tibique ut illi locum des, jubeat, atque ita ſit tibi ultimus locus cum pudore occupandus.

10 Sed, cum fueris invitatus, i accubitum ultimo loco, ut cum venerit qui te invitaverit, dicat tibi : Amice, aſcende ſuperiùs, id quod tibi erit, apud eos qui tecum accumbent glorioſum.

11 Nam quiſquis ſeipſum evexerit, deprimetur ; et qui ſe depreſſerit, evehetur.

Dominicus decimus octavus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Matth. xxii. 2.

34 PHariſæi audientes ab eo confutatos Sadducæos, coïverunt eodem :

35 Eúmque quidam eorum legisperitus, tentandi gratiâ, ſic interrogavit :

36 Magiſter ! quodnam præceptum eſt in lege maximum ? Cui Jeſus :

37 Dominum Deum tuum toto corde, toto animo, totâ mente amato :

38 Hoc eſt primum et maximum præceptum. Alterum autem eſt huic ſimile :

39 Alterum ut teipſum amato.

40 Ab his duobus præceptis

præceptis tota lex vatésque pendent.

41 Congregatis autem Phariſæis, interrogavit eos Jeſus in hunc modum:

42 Quid cenſetis de Chriſto? cujus prognatum fore? Davidis, inquiunt ei.

43 Et ille; Quî fit ergo (inquit eis) ut eum David afflatu divino Dominum vocet, ita dicens;

44 Ait Dominus Domino meo, Sede ad meam dextram, donec tuos hoſtes effecero ſcabellum pedum tuorum.

45 Quòd ſi eum David Dominum vocat, quî fit ut ſit ejus prognatus?

46 Itaque nemo ei quicquam reſpondere potuit, nec eum ab illa die quiſquam deinceps interrogare auſus eſt.

Dominicus decimus nonus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Matth. ix. 1.

1 JEſus igitur navem ingreſſus trajecit, et in oppidum ſuum venit.

2 Tum ei allatus eſt jacens in lecto ſideratus. Et Jeſus, videns illorum fidem, dixit ſiderato; Confide, nate: remittuntur tibi peccata tua.

3 Hîc Scribarum quidam ſecum cogitare, eum impiè loqui.

4 Quorum cogitationes videns Jeſus, ita dixit: Cur vos pravè cogitatis cum veſtris animis?

5 Utrum enim facilius eſt dicere: Remittuntur tibi peccata: an

dicere: Surge, et ambula?

6 Atqui ut sciatis potestatem habere Filium hominis in terris peccata condonandi: Surge, (inquit tum sidérato) tolle tuum lectum, et abi domum tuam.

7 Atque ille surrexit, domúmque suam discessit.

8 Id quod videns hominum turba mirata Deum collaudavit, qui tantam hominibus potestatem dedisset.

Dominicus vigesimus post Trinitatem.

Evangelium S. Matth. xxii. 1.

1 JEsus eos iterum his verbis per similitudines allocutus est.

2 In regno cœlesti similiter accidit, atque in rege quodam, qui, filii sui nuptias facturus,

3 Dimisit servos suos, qui invitatos ad nuptias vocarent: Sed illi noluerunt venire.

4 Itaque alios item servos misit, dicens: Dicite invitatis, me meum parâsse prandium: meos juvencos et altilia esse mactata, et omnia parata, veniant ad nuptias.

5 At illi neglexerunt, et discesserunt, alius in suum prædium, alius ad mercaturam suam.

6 Cæteri comprehensos ejus servos cum ignominiâ peremerunt.

7 Quo audito, iratus rex, missis eò suis copiis, homicidas illos perdidit, eorúmque urbem cremavit.

8 Deinde suis servis ita dixit: Nuptiæ quidem paratæ sunt: Sed invitati non erant digni.

9 Quamobrem abite in trivia, et quoscunque inve-

inveneritis, vocate ad nuptias.

10 Ita profecti in vias illi ſervi, congregarunt quotquot invenerunt, tum malos, tum bonos, ita ut complerentur nuptiæ convivis.

11 Ingreſſus autem rex ad convivas ſpectandos, animadvertit ibi quendam non nuptiali veſtitu indutum.

12 Et, Amice, inquit ei, quî fit ut huc intraveris ſine veſtimento nuptiali? Cúmque ille obmutuiſſet,

13 Juſſit rex famulis, ut eum pedibus manibúsque conſtrictum, in penitiſſimas compingerent tenebras, ubi futurus eſſet ploratus, ſtridórque dentium.

14 Multi enim ſunt vocati, ſed pauci electi.

Dominicus vigeſimus primus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Johan. iv. 46.

46 ERat quidam regius cujus filius ægrotabat Capharnai.

47 Is, audiens Jeſum ex Judæa venire in Galilæam, eum adiit, rogavítque ut deſcenderet, ſuúmque filium ſanaret: nam jamjam moriturus erat.

48 Et Jeſus: Niſi oſtenta et miracula videritis, inquit ei, non ſitis crediturí.

49 At regius: Domine, inquit, deſcende priuſquam moriatur puer meus.

50 Et Jeſus: Abi, inquit, vivit tuus filius. Hic Jeſu verbis auditis, credidit homo, et diſceſſit.

51 Jam verò, eô deſcendente,

ſcendente, ei obviam facti ejus ſervi, nunciârunt ejus puerum vivere.

52 Eique ſciſcitanti quâ horâ meliùs habuiſſet, dixerunt: Pridie horâ ſeptimâ liberatum fuiſſe febre.

53 Cognovit itaque pater eam ipſam horam eſſe, quâ ei dixerat Jeſus, ejus filium vivere, credidítque tum ipſe, tum ejus univerſa domus.

54 Hoc item alterum oſtentum edidit Jeſus, cùm ex Judæa veniſſet in Galilæam.

Dominicus vigeſimus ſecundus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Matth. xviii. 21.

21 AGgreſſus Jeſum Petrus: Domine, inquit, quoties peccanti in me fratri meo ignoſcere debeo; ad ſeptieſne?

22 Cui Jeſus: Non dicam tibi ad ſepties, ſed ad ſeptuagies ſepties.

23 Itaque ſimiliter accidit in regno cœleſti, ac in homine rege, qui voluit rationes conferre cum ſuis ſervis.

24 Cùm cœpiſſet autem conferre, adductus eſt ei quidam decies mille talentorum debitor.

25 Qui cum ſolvendo non eſſet, juſſit eum dominus ejus, uxorémque et liberos, et omnes ejus facultates vendi, atque ita ſolvi.

26 Sed ſervus procubuit, et ei præbens honorem dixit: Domine, expecta me diutiùs, et omnia tibi ſolvam.

27 Ita

27 Ita illius ſervi miſertus dominus, eum dimiſit, eique debitum condonavit.

28 At ſervus ille digreſſus, quendam nactus conſervorum ſuorum, qui debebat ei centum denarios, comprehendit, et ei collum obtorquet: Solve mihi, inquit, quod debes.

29 Cúmque ejus conſervus procubuiſſet, et eum oraret, ut ſe diutiùs expectaret, ſeſe ei omnia ſoluturum,

30 Noluit; ſed eum in cuſtodiam datum ivit, donec ſolviſſet debitum.

31 Quam rem videntes ejus conſervi, ægerrimè tulerunt, dominóque ſuo rem omnem declaratum iverunt.

32 Tunc eum dominus ejus accerſitum ſic alloquitur: Serve nequam, ego tibi totum nomen illud, rogatus à te, condonavi.

33 Nonne debebas tu viciſſim tui conſervi miſereri, ut et ego tui miſertus eram?

34 Ità iratus ejus dominus, tradidit eum tortoribus, donec ſolviſſet quicquid ſibi debebatur.

35 Sic meus quoque cœleſtis Pater vobis faciet, niſi alii aliis ex animo delicta condonaveritis.

Dominicus vigeſimus tertius poſt Trinitatem.

Evangelium S. Matth. xxii. 15.

15 TUNC Phariſæi conſilium captum iverunt de Jeſu in verbis illaqueando.

16 Eique diſcipulos ſuos cum Herodianis miſerunt qui dicerent: Magiſter, ſcimus te veracem eſſe, divinámque vitæ viam verè docere, neque quenquam curare, quippe qui non ſpectes hominum perſonam.

17 Dic ergo nobis quid cenſeas, liceátne pendere tributum Cæſari, necne?

18 At Jeſus, cognitâ eorum malitiâ, dixit: Quid me tentatis? ſimulatores!

19 Oſtendite mihi nummum tributarium. Illi ei denarium attulerunt.

20 Et ille: Cujus eſt imago hæc, inquit eis, et inſcriptio?

21 Cui illi, Cæſaris, inquiunt. Tunc ille, Solvite igitur (inquit eis) quæ ſunt Cæſaris Cæſari, et quæ Dei Deo.

22 Hoc audito, admirati illi, eo relicto, diſceſſerunt.

Dominicus vigeſimus quartus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Matth. ix. 18.

18 HÆC Jeſu illis loquente, venit quidam de magiſtratu, qui ei honore præſtito ita dixit: Filia mea modò obiit: Sed veni

veni ei impoſitum manum tuam, et reviviſcet.

19 Tum Jeſus ſurrexit, et eum ſecutus eſt unà cum ſuis diſcipulis.

20 Hîc quædam mulier, quæ ſanguinis profluvio, duodecimum annum laborabat, eum aggreſſa à tergo, ejus togæ oram tetigit.

21 Sic enim ſecum ipſa cogitabat: Si vel ejus togam tetigero, ſalva ſum.

22 Jeſus autem converſus, eâ viſâ, dixit: Confide, filia; tua te fiducia ſervavit. Itaque ſanata eſt mulier eâdem illâ horâ.

23 Ut venit autem Jeſus in ædes illius qui magiſtratum gerebat, vidítque tibicines, et turbam tumituantem,

24 Dixit eis: Diſcedite, non enim mortua eſt puella, ſed dormit. Illi verò eum deridere.

25 Deinde, ejectâ turbâ, ingreſſus, prehendit puellæ manum, atque illa ſurrexit.

26 Emanavítque ejus rei fama in totam illam regionem.

Dominicus vigeſimus quintus poſt Trinitatem.

Evangelium S. Johan. vi. 5.

5 SUblatis oculis Jeſus videns ingentem hominum multitudinem ad ſe venire, dicit Philippo: Unde panes ememus, quos hi comedant?

6 (Id autem dicebat, ejus tentandi gratiâ: ſciebat enim ipſe quid facturus eſſet.)

7 Cui Philippus ita reſpondit: Ducentorum

dena-

denariorum panes non ſatis ſint eis, ut eorum quiſque paululum quid accipiat.

8 Tum unus ex ejus diſcipulis, Andreas, Simonis Petri frater, ſic eum alloquitur:

9 Eſt hîc quidam puer, qui habet quinque panes hordeaceos, et duos pisces: Sed hæc quantula ſunt ad tam multos!

10 Et Jeſus, facite, inquit, ut homines diſcumbant. Erat autem in eo loco multum graminis. Igitur diſcubuêre viri, numero circiter quinquies mille.

11 Et Jeſus ſumptos panes, actis gratiis, diſtribuit diſcipulis, diſcipuli porrò diſcumbentibus, itidemque ex piſcibus quantum voluerunt.

12 Atque illis expletis, juſſit diſcipulis ſuis, ut ſuperantia fruſta colligerent, ne quid periret.

13 Itaque collegerunt, et duodecim caniſtra ex quinque hordeaceis panibus replevêre fruſtis, quæ convivis ſuperfuerant.

14 Igitur homines videntes quod oſtentum edidiſſet Jeſus, dicebat, eum verè vatem illum eſſe, qui in orbem venturus eſſet.

Tria

Tria quæ ſequuntur Capita, claſſis ſecundæ gratiâ, viſum eſt attexere.

S. Matth. CAPUT V.

1 VIdens autem Jeſus tantam hominum multitudinem, conſcendit in montem. Cúmque ſediſſet, adierunt eum ejus diſcipuli.

2 Et ille eos hujusmodi oratione docere aggreſſus eſt.

3 Beati pauperes animo: Nam eorum eſt cœleſte regnum.

4 Beati qui lugent: Nam ii conſolandi ſunt.

5 Beati mites: Nam ii terram poſſidebunt.

6 Beati qui eſuriunt ſitiúntque juſtitiam: Nam ii ſaturabuntur.

7 Beati miſericordes: Nam eis tribuetur miſericordia.

8 Beati mente puri: Nam ii Deum videbunt.

9 Beati pacifici: Nam ii Dei filii vocabuntur.

10 Beati qui juſtitiæ causâ infeſtantur: Nam eorum eſt cœleſte regnum.

11 Beati eſtis, quandocunque vobis conviciabuntur homines, et vos inſectabuntur, et in vos omnia maledicta conjicient, mentientes, propter me.

12 Gaudete et lætamini: Nam multa vobis in cœlo merces eſt: Sic enim inſectati ſunt vates majores veſtros.

13 Vos eſtis ſal terræ. Quòd ſi ſal infatuatum fuerit,

fuerit, quò ſalietur? ad nullam rem jam idoneum eſt, niſi ut foràs projiciatur, et ab hominibus conculcetur.

14 Vos eſtis lux mundi. Non poteſt urbs latere in monte ſita:

15 Nec accenditur lucerna ut ſub modio, ſed ut in candelabro, ponatur: atque ita omnibus qui domi ſunt illuceat.

16 Sic luceat veſtra lux apud homines, ut veſtra rectè facta videntes, collaudent veſtrum Patrem, qui eſt in cœlis.

17 Ne putate veniſſe me, ut legem aut vates abrogem. Non ut abrogem veni, ſed ut perficiam.

18 Hoc enim vobis confirmo, ciniùs perituram cœlum atque terram, quàm ut unum iota aut unus apex pereat ex lege, quin fiant omnia.

19 Igitur qui contra vel minimum horum præceptorum fecerit, licèt ita doceat homines, tamen minimus numerabitur in regno cœleſti. Qui verò et præſtiterit et docuerit, is magnus numerabitur in regno cœleſti.

20 Hoc enim vobis dico, niſi juſtitiâ Scribis et Phariſæis excelleritis, non eſtis in cœleſte regnum ingreſſuri.

21 Audiviſtis antiquis eſſe dictum: Ne occidito: Quòd qui occiderit, eum teneri judicio.

22 Ego verò dico vobis: Quiſquis immeritò fratri ſuo iraſcitur, tenebitur judicio: Et qui fratrem ſuum balatronem vocaverit, tenebitur conſeſſu: Et qui fatuum vocaverit, tenebitur ignis gehennæ.

23 Itaque ſi oblaturus tuum munus ad aram, ibi recordatus fueris tuum fratrem habere quod de te queratur,

24 Relinque

24 Relinque illic tuum munus ad aram, et prius i, reconcilia re tuo fratri: Atque ita demum i oblatum munus tuum.

25 Compone cum adverſario tuo maturè, dum es in via cum eo, ne te tradat adverſarius judici, et judex miniſtro, atque ita in cuſtodiam deris.

26 Profectò (inquam ego tibi) non exibis inde, quin ultimum ſolveris quadrantem.

27 Audiviſtis antiquis eſſe dictum: Ne adulterato.

28 Ego verò vobis dico, quiſquis fœminam ſic aſpicit, ut eam concupiſcat, jam eam animo adulteravit.

29 Quòd ſi tibi vel oculus tuus dexter officit, erue eum, et abjice: præſtat enim tibi, unum membrorum tuorum perdi, quàm totum corpus tuum in gehennam dejici.

30 Et ſi tibi vel dextera tua manus officit, amputa eam, et abjice: præſtat enim tibi, unum membrorum tuorum perdi, quàm totum corpus tuum in gehennam dejici.

31 Dictum eſt item: Qui uxorem ſuam repudiabit, det ei inſtrumentum divortii.

32 Ego verò vobis dico: Qui uxorem ſuam repudiat (exceptâ ſtupri causâ) in causâ eſt ut ea adulteret: Et qui repudiatam ducit, adulterat.

33 Rurſùs audiviſtis dictum veteribus: Ne pejerato, ſed Domino quæ juraveris reddito.

34 At Ego vobis dico, omnino non eſſe jurandum: Neque per cœlum, quoniam Dei ſolium eſt:

35 Neque per terram, quia ejus pedum ſubſellium eſt: Neque per Hieroſolymam, quoniam urbs magni regis eſt:

36 Neque per tuum caput

caput juraveris, quoniam non poſſis vel unum crinem album nigrúmve facere :

37 Sed eſto ſermo veſter, etiam, etiam : non, non. Quòd præter hæc eſt, id à malo eſt.

38 Audiviſtis ut dictum ſit : Oculum pro oculo, et dentem pro dente.

39 Ego verò vobis dico, Non eſſe reſiſtendum injuriæ : Quin ſi quis tibi colaphum in dexteram malam impegerit, obverte ei etiam alteram :

40 Et ſi quis tecum litigare, et tunicam tuam velit auferre, concede ei etiam togam.

41 Et ſi quis te cogere velit ad unum milliare : comitare eum vel duo.

42 A te petenti dato, et ſi quis velit à te mutuari, ne recuſato.

43 Audiviſtis dictum : Proximum tuum amato, et inimicum tuum oderis.

44 At ego vobis dico : Amate inimicos veſtros : benè precamini iis qui vobis imprecantur : benefacite veſtris malevolis, et orate pro lædentibus et inſectantibus vos.

45 Ut filii ſitis veſtri Patris qui in cœlis eſt, qui ſolem ſuum oriri faciat in malos juxta ac bonos, et juſtos injuſtosque compluat.

46 Nam ſi eos demùm amatis qui vos amant, quam mercedem habituri eſtis ? annon vel publicani idem faciunt ?

47 Et ſi veſtros duntaxat fratres ſalutatis, quid egregium facitis ? nonne vel publicani ſimiliter faciunt ?

48 Eritis igitur perfecti vos, quemadmodum Pater veſter qui in cœlis eſt, perfectus eſt.

S. Matth.

S. Matth. CAPUT VI.

1 CAvete ne benignitatem in hominum conſpectu exerceatis, per oſtentationem: alioquin præmium non eſtis habituri apud Patrem veſtrum, qui in cœlis eſt.

2 Igitur quandocunque benignè facis, noli præ te tuba clangere, ut ſimulatores faciunt in collegiis atque vicis, ut collaudentur ab hominibus. Hoc vobis confirmo, eos jam habere ſuam mercedem.

3 At, te benignè faciente, neſciat tua ſiniſtra quid faciat dextera:

4 Ut ſit tua liberalitas in occulto; et tuus Pater, qui occulta videt, tibi palam reddet.

5 Item cùm ſupplicas, ne eſto ſimulatorum ſimilis, qui cùm ſupplicant, amant in collegiis eſſe, et platearum angiportis, ut ſint hominibus conſpicui. Hoc vobis confirmo, eos habere ſuam mercedem.

6 At tu ſupplicaturus ingredere conclave tuum, et clausâ januâ tuâ, ſupplica tuo Patri in occulto: Et Pater tuus qui occulta videt, tibi palàm reddet.

7 Supplicantes autem ne garrite, ut extranei, qui ſe putant ob loquacitatem ſuam exaudiendos.

8 Ne eſte igitur eorum ſimiles: ſcit enim Pater veſter, quibus egeatis, antequam eum rogetis.

9 Sic igitur ſupplicate vos. Pater noſter qui es in cœlis, ſanctè colatur nomen tuum.

10 Veniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, ut in cœlo, ſic et in terra.

11 Victum noſtrum alimentarium da nobis hodie.

12 Et remitte nobis debita noſtra, ut et nos remittimus debitoribus noſtris.

13 Néve nos in tentationem inducito, ſed à malo tuere: Quoniam tuum eſt regnum, et potentia, et gloria in ſempiternum. Amen.

14 Si enim remiſeritis aliis hominibus ſua delicta, remittet et vobis Pater veſter cœleſtis.

15 Sin minus remiſeritis aliis ſua delicta, ne Pater quidem veſter remittet veſtra delicta.

16 Cùm autem jejunatis, ne eſte tetrici, quales ſimulatores, qui vultus ſuos deformant, ut aliis appareat eos jejunare. Hoc vobis confirmo, eos ſuum abſtuliſſe præmium.

17 At tu jejunans, ungito tibi caput, et vultum lavato.

18 Ne perſpicuum ſit aliis hominibus jejunare te, ſed Patri tuo qui occultus eſt, et Pater tuus, qui occulta cernit, tibi palàm reddet.

19 Ne congerite vobis opes in terris, ubi et corrumpit tinea, ærugóque, et fures perfodiunt ac furantur.

20 Sed vobis opes in cœlo congerite, ubi nec ærugo aut tinea corrumpit, nec fures perfodiunt aut furantur.

21 Nam ubi veſtræ erunt opes, ibidem erit et veſter animus.

22 Lucerna corporis eſt oculus. Quòd ſi erit oculus tuus ſimplex, totum corpus tuum erit lucidum:

23 Sin erit oculus tuus nequam, totum tuum corpus erit tenebroſum. Si igitur quod in te lumen eſt, tenebræ ſunt, quantæ erunt ipſæ tenebræ?

24 Nemo poteſt duobus ſervire dominis, aut enim hunc oderit, illum amabit: aut hunc tuebitur,

bitur, illum contemnet. Non poteſtis Deo ſervire et opibus.

25 Hanc ob rem (inquam ego vobis) ne eſte de vitâ veſtrâ ſoliciti, quid eſuri, bibiturive: Neque de corpore, quid veſtituri ſitis: Quaſi verò non et vita pluris ſit quàm alimonia, et corpus quàm veſtitus.

26 Aſpicite volucres aëreas, ut neque ſerant, neque metant, nec in cellas congerant, tamen veſter cœleſtis Pater eas alit: Quaſi verò non vos multò ſitis eis præſtantiores.

27 Quis autem veſtrûm ſuâ ſolicitudine poteſt unum cubitum addere ſuæ ſtaturæ?

28 Item de veſtitu quid ſolicitamini? Diſcite ut terreſtria creſcant lilia, neque laborando, neque nendo.

29 Atqui hoc vobis dico, ne Solomonem quidem cum omni ſplendore ſuo ita veſtitum fuiſſe, ut horum quodlibet.

30 Quòd ſi terreſtrem herbam (quæ hodiè eſt, et cràs in clibanum conjicitur) Deus ſic veſtit, nonne multo magis vos? ô parum fidentes!

31 Ne eſte igitur ſoliciti, dicentes: Quid edemus? aut quid bibemus? aut quid induemus?

32 Iſta enim omnia requirunt extranei. Scit enim veſter cœleſtis Pater, vos iſtis omnibus egere.

33 Sed quærite primùm regnum, juſtitiámque Dei, et iſta omnia vobis addentur.

34 Ne eſte igitur in craſtinum ſoliciti: Nam craſtinus dies ſua curabit: Satis eſt ſuum cuique diei malum.

S. Matth. CAPUT VII.

1 NE judicate, et non judicabimini :

2 Nam quo judicio judicabitis, eôdem judicabimini : Et quâ menſurâ menſi fueritis, eâdem vobis remetietur.

3 Quid autem feſtucam cernis in oculo tui fratris, et trabem in oculo tuo non animadvertis ?

4 Aut audebis dicere tuo fratri : Sine eximam ex oculo tuo feſtucam, cùm ſit in oculo tuo trabs ?

5 Simulator ! exime priùs ex oculo tuo trabem : et ita demum cernes ad eximendam ex tui fratris oculo feſtucam.

6 Ne date rem ſacram canibus, néve margaritas veſtras porcis apponite : Ne hi eas pedibus conculcent, illi verſi lacerent vos.

7 Petite, et dabitur vobis : Quærite, et invenietis : Pulſate, et vobis aperietur.

8 Quiſquis enim petit, obtinet : Et quiſquis quærit, invenit : Et pulſanti aperitur.

9 Jam quis eſt veſtrûm homo, qui petenti filio ſuo panem, det lapidem ?

10 Aut piſcem petenti, anguem det ?

11 Quòd ſi vos, qui mali eſtis, tamen ſcitis bona dona dare veſtris liberis : Quantò magis Pater veſter, qui in cœlis eſt, dabit bona poſcentibus ſe ?

12 Quicquid igitur vultis, ut vobis faciant alii, idem vos quoque eis facite : Nam ea lex eſt atque vates.

13 Intrate per anguſtam portam : Nam lata eſt porta, et ampla via quæ ducit ad interitum, multíque ſunt qui

qui per eam ingrediuntur:

14 Sed anguſta porta, et arcta via eſt, quæ ducit ad vitam, paucíque ſunt qui eam inveniant.

15 Cavete autem falſos vates, qui quidem veniunt ad vos in veſtimentis ovium, cùm intus ſint rapaces lupi.

16 Eos ex ſuis fructibus cognoſcetis; Scilicet colligitur ex ſpinis uva? Aut ex tribulis ficus?

17 Ita omnis arbor bona fructus bonos edit: tetra autem arbor fructus malos edit.

18 Non poteſt arbor bona fructus ferre malos: Nec arbor tetra fructus ferre bonos.

19 Omnis arbor bonum fructum non ferens, exciditur, et in ignem conjicitur.

20 Igitur ex ſuis illos fructibus cognoſcetis.

21 Non quiſquis mihi dicet, Domine, Domine, intrabit in cœleſte regnum: Sed qui fecerit quod vult Pater meus, qui eſt in cœlis.

22 Multi mihi dicent in illa die: Domine, Domine! nonne tuo nomine vaticinati ſumus? Et tuo nomine damonia expulimus? Et tuo nomine multa prodigiosè fecimus?

23 Quibus ego tum apertè dicam: Nunquam cognovi vos: Faceſſite à me malefici.

24 Igitur quiſquis hæc mea dicta et audit et exequitur, eum ego cum viro prudenti comparo, qui ſuam domum in rupem conſtruit:

25 Quæ domus, delapſo imbre, venientibus fluviis, ſpirantibus ventis, et in eam irruentibus, non tamen cadit, quippe fundata in rupe.

26 Quiſquis verò hæc mea dicta audit, nec exequitur, ſimiliter facit, ac ſi quis ſtultus

homo ſuam domum in arena conſtruat:

27 Quæ domus, delapsâ pluviâ, venientibus fluviis, ſpirantibúsque ventis, et in eam impingentibus, corruat, et ingentem ruinam det.

28 Poſtquam hanc orationem finivit Jeſus, ſtupebat illa hominum turba ad ejus doctrinam.

29 Quippe cùm doceret eos, ut poteſtate præditus, non ut Scribæ.

Dies Divi Andreæ.

Evangelium S. Matth. IV. 18.

18 Ambulans Jeſus apud lacum Galilææ, cùm vidiſſet fratres duos, Simonem cognomine Petrum, et Andream ejus germanum, rete jacientes in lacum (erant enim piſcatores;)

19 Dixit eis: Sequimini me, et faciam vos hominum piſcatores.

20 Atque illi continuò, relictis retibus, eum ſecuti ſunt.

21 Inde progreſſus, videt alios duos fratres, Jacobum Zebedæi filium, et Johannem ejus fratrem, in navi cum ſuo patre Zebedæo ſarcientes ſua retia, eósque vocavit:

22 Atque illi protinus, relictâ navi, patréque ſuo, ſecuti ſunt eum.

Dies

Dies Divi THOMÆ *Apoſtoli.*

Evangelium S. Johan. XX. 24.

24 THomas unus ex duodecim, nomine Didymus, non erat cum eis quando venit Jeſus.

25 Huic igitur alii diſcipuli dixerunt, vidiſſe ſe Dominum. Sed ille ſic eis dixit: Niſi et in ejus manibus clavorum impreſſionem videro, et meum digitum clavorum veſtigio, et manum lateri ejus admovero, non credam.

26 Deinde poſt dies octo, cùm rursùs eſſent intùs ejus diſcipuli, et Thomas cum eis, venit Jeſus, portis clauſis, in medióque ſtetit, et, Salvete, inquit.

27 Deinde Thomæ dicit: Affer huc tuum digitum, et vide meas manus: Tuámque manum affer, et meo lateri admove: Néve incredulus eſto, ſed credens.

28 Et Thomas ei reſpondens dixit: Dominus meus, et Deus meus!

29 Cui Jeſus: Quia vidiſti me, Thoma, inquit, credis? Felices, qui non viderint, et tamen crediderint.

30 Et alia quidem multa miranda fecit Jeſus in conſpectu ſuorum diſcipulorum, quæ non ſunt in hoc libro ſcripta.

31 Hæc autem ſcripta ſunt, ut credatis Jeſum eſſe Chriſtum Dei Filium: Utque credentes, vitam per ejus nomen adipiſcamini.

Dies

Dies Converſionis D. Paulı.

Evangelium S. Matth. XIX. 27.

27 TUM Petrus ita loquitur: En nos reliquimus omnia, téque ſecuti ſumus! Quid ergo hinc aſſequemur?

28 Et Jeſus: Hoc vobis confirmo (inquit eis) vos qui me ſecuti eſtis, in renovatâ vitâ, cùm ſedebit Filius hominis in ſuo glorioſo tribunali, ſeſſuros eſſe vos quoque in duodecim tribunalibus, judicantes duodecim tribus Iſraëlitarum.

29 Et quiſquis domos, aut fratres, aut ſorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut liberos, aut agros, mei nominis causâ reliquerit, is centuplum adipiſcetur, et vitam obtinebit ſempiternam.

30 Sed multi primi erunt ultimi, et ultimi primi.

Dies Purificationis B. Mariæ *Virginis.*

Evangelium S. Luc. II. 22.

22 COmpletis eorum purificationis diebus, ex lege Moſis, tulerunt Jeſum Hieroſolymam, ut Domino ſiſterent:

23 (Quemadmodum in Domini Lege ſcriptum eſt, ſcilicet omnem marem, qui matricem aperuiſſe, Domino ſacrum eſſe dicendum)

24 Utque munus conferrent, quemadmodum in Domini Lege dictum eſt, Par turturum, aut duos pipiones.

25 Erat

25 Erat tum Hierosolymæ homo nomine Simeon, qui homo justus erat, et religiosus, exspectans Israëlitarum Consolationem, et Sancto Spiritu præditus.

26 Huic fuerat Sancti Spiritûs oraculo dictum, non priùs esse mortem sensurum, quàm Domini Christum vidisset.

27 Is instinctu Spiritûs venit in fanum, atque ubi intulerunt parentes puerum Jesum, ut de eo ex legis ritu facerent:

28 Ipse eum suis ulnis excepit, Deóque gratias egit his verbis:

29 Nunc dimittis tuum me, Domine, secundùm promissionem tuam placidè;

30 Quandoquidem vidi meis oculis salutem tuam,

31 Quam omnibus expositam populis parâsti:

32 Lumen gentibus patefaciendum, et tuorum Israëlitarum gloriam.

33 Mirabantur autem ejus pater atque mater ea quæ de eo dicebantur:

34 Eisque fausta precatus Simeon, ejus matrem Mariam sic affatus est: Scito hunc multorum vel casui vel resurrectioni in Israëlitis destinatum esse, et signum fore cui contradicatur.

35 Quin tuum quoque animum penetrabit gladius, ut patefiant multarum mentium cogitationes.

36 Erat autem Anna vates, Phanuëlis filia, ex Aseriana tribu: Quæ multum ætate provecta, vixerat annos cum viro septem à virginitate suâ:

37 Erátque eadem vidua annorum circiter quatuor et octoginta, quæ ex fano non discedebat, jejuniis precibúsque noctes et dies Deum colens.

38 Hæc

38 Hæc eâdem horâ ſupervenit et Domino gratias agere, déque eo loqui cœpit omnibus, qui Hieroſolymis liberationem exſpectabant.

39 Et illi, omnibus ex lege Domini peractis, redierunt in Galilæam in oppidum ſuum Nazaretham.

40 Puer verò creſcebat, et ſpiritu confirmabatur, ſapientiâque replebatur, eíque aderat Dei gratia.

Dies Divi MATTHIÆ.

Evangelium S. Matth. XI. 25.

25 ALiquando Jeſus locutus eſt in hunc modum: Ago tibi gratias, Pater, cœli terraéque Domine, qui hæc ſapientes, peritósque celaveris, et infantibus patefeceris:

26 Idque, ô Pater, quoniam ſic tibi placitum eſt.

27 Omnia mihi tradita ſunt à Patre meo, neque quiſquam Filium cognoſcit, niſi Pater: neque Patrem quiſquam cognoſcit, niſi Filius, et cui voluerit Filius patefacere.

28 Venite ad me, omnes laborantes et onuſti, et ego recreabo vos:

29 Subite jugum meum, et à me diſcite, qui mitis ſum, et animo ſummiſſus: Et invenietis animis veſtris requiem.

30 Meum enim et jugum commodum, et onus leve eſt.

Annunciatio

Annunciatio B. Mariæ *Virginis.*

Evangelium S. Luc. I. 25.

26 Menſe ſexto miſſus eſt à Deo angelus Gabriel in oppidum Galilææ, nomine Nazaretham,

27 Ad virginem deſponſam viro, qui nomen habebat Joſephus, ex domo Davidis: Virginis autem Maria nomen erat.

28 Ad eam ingreſſus angelus dixit: Salve accepta, cui Dominus adeſt, quæque es mulierum fortunatiſſima.

29 At illa, eô viſô, ejus ſermone turbata, cogitabat qualis eſſet ea ſalutatio.

30 Et angelus: Ne metue, Maria: nam propitium habes Deum:

31 Ac ſcito te utero concepturam, parituramque filium, quem Jeſum nomine vocabis.

32 Is erit magnus, et Supremi filius vocabitur: eíque dabit Dominus Deus ſolium Davidis, ejus parentis:

33 Isque in Jacobeorum domum regnabit in perpetuum, nec ullus ejus regni finis erit.

34 At Maria: Quo pacto fiet iſtud, inquit angelo, cùm ego virum neſciam?

35 Et ille reſpondens: Te Spiritus Sanctus, inquit, invadet, et Supremi vis inumbrabit: itaque ſanctus iſte partus dicetur Dei Filius.

36 Et quidem Eliſabeta, cognata tua, concepit et ipſa filium in ſenectute ſua: Eique jam ſextus hic menſis agitur, quæ tamen ſterilis dicebatur.

37 Adeo nulla res eſt, quam Deus facere non poſſit.

38 Tum

38 Tum Maria: Ecce me Domini ſervam! eveniat mihi ita ut tu dixiſti. Ita angelus ab ea diſceſſit.

Dies Divi Marci.

Evangelium S. Johan. XV. 1.

1 EGO ſum vera vitis, et Pater meus eſt agricola;

2 Qui omnem palmitem in me non ferentem fructum, amputat, et omnem ferentem fructum expurgat, ut plus fructûs ferat.

3 Jam vos puri eſtis, propter ſermonem quem ad vos habui.

4 Quapropter manete in me, et ego in vobis. Quemadmodum palmes fructum ferre per ſeipſum non poteſt, niſi maneat in vite: Sic neque vos niſi maneatis in me.

5 Ego ſum vitis, vos palmites. Qui in me manet, et ego in eo, is multum fert fructum: Siquidem ſine me vos nihil facere poteſtis.

6 Si quis in me non manet, is extra projectus aruit; ut ſarmenta, quæ colliguntur, et in ignem deflagratura conjiciuntur.

7 Si et vos in me manſeritis, et mea verba in vobis manſerint, quicquid poſtulare voletis, id vobis concedetur.

8 In eo illuſtratur Pater meus, ſi vos multum fructum feratis, meique diſcipuli eritis.

9 Quemadmodum amavit me Pater, ſic ego vos amavi. Manete in amore meo.

10 Si mea præcepta conſervaveritis, manebitis

bitis in amore meo: ut ego mei præcepta Patris conſervavi, et in ejus amore maneo.

11 Hæc vobis elocutus ſum, ut mea lætitia in vobis maneat, et ut veſtra lætitia expleatur.

Dies D. D. PHILIPPI *et* JACOBI.

Evangelium S. Johan. XIV. 1.

1 NOlite animo turbari, inquit Jeſus ſuis diſcipulis: Fidem habetis Deo, et mihi fidem habete.

2 In domo Patris mei manſiones multæ ſunt: Quòd ſi ſecus eſſet, dixiſſem vobis. Eo paratum vobis locum:

3 Quòd ſi ivero paratum vobis locum, reveniam, et vos mecum aſſumam, ut ubi ero ego, vos etiam ſitis.

4 Et quidem, quò ego proficiſcar, vos ſcitis, et viam tenetis.

5 Dicit ei Thomas, Domine, neſcimus quò proficiſcaris, tantùm abeſt ut viam tenere poſſimus.

6 Cui Jeſus: Ego ſum via, et veritas, et vita. Nemo ad Patrem venit, niſi per me.

7 Si me cognoſceretis, meum quoque Patrem cognoſceretis; et jam nunc eum cognoſcitis ac vidiſtis.

8 Et Philippus: Domine, inquit ei, oſtende nobis Patrem, et ſatis erit nobis.

9 Cui Jeſus: Tantum jam temporis vobiſcum ſum, et tu me non nôſti, Philippe? qui me vidit, Patrem vidit: Quî fit ut dicas, Oſtende nobis Patrem?

10 Non credis, et me in Patre, et Patrem in

me esse? Quæ ego verba vobis dico, meâ sponte non dico: Sed ipse Pater, qui in me manet, facit opera.

11 Credite mihi, et me in Patre, et Patrem in me esse: Aut certè de ipsis factis mihi credite.

12 Hoc certò certóque sic habetote, qui mihi fidem habebit, eum esse eadem mecum, atque etiam his majora facturum. Nam ad Patrem meum proficiscor.

13 Ac quicquid per meum nomen petieritis, id faciam, ut illustretur Pater in Filio.

14 Si quid per meum nomen petieritis, ego faciam.

Dies D. Barnabæ *Apostoli.*

Evangelium S. Johan. XV. 11.

12 HOC meum est præceptum, ut ametis inter vos, quomodo ego vos amavi.

13 Majore charitate nemo præditus est, quàm si quis animam suam amicorum suorum causâ impendat.

14 Vos mei estis amici, si feceritis quæcunque ego vobis præcipio.

15 Non jam vos dico servos, siquidem servus nescit quid agat suus dominus. Vos autem amicos propterea dixi, quòd vobis omnia, quæ audivi ex Patre meo, declaravi.

16 Non vos me elegistis, sed ego vos elegi, et eò destinavi, ut abeatis, et fructum feratis, vestérque fructus duret, ut quicquid Patrem per meum nomen poposcritis, id vobis concedat.

Dies

Dies Divi JOHANNIS *Baptiſtæ.*

Evangelium S. Luc. I. 57.

57 ELiſabeta, exacto ad pariendum tempore, filium genuit.

58 Et ejus vicini atque cognati, audientes quantâ Dominus erga eam uſus eſſet clementiâ congratulabantur ei.

59 Octavo autem die puerum circumciſum iverunt: Et eum patris ejus nomine Zachariam appellabant:

60 Sed contradixit ejus mater: Non ita, inquit, ſed vocabitur Johannes.

61 Cui illi: Nullus eſt, inquiunt, in cognatione tua, qui iſto nomine nuncupetur.

62 Deinde innuunt ejus patri, quid eum vellet appellari.

63 Et ille, petitâ tabellâ, ſcripſit, ejus nomen eſſe Johannem: id quod mirati ſunt omnes.

64 Atque ille, aperto protinus ejus ore, ſolutâ linguâ, loqui cœpit, Deo gratias agens.

65 Metúque correpti ſunt omnes eorum finitimi, ac per omnia Judææ montana dictitabantur hæc omnia:

66 Quæ quicunque audierant, in animo reponebant, cogitantes, quidnam futurus eſſet ille puer? Atque ei Domini manus aderat.

67 Zacharias autem pater ejus, ſancto ſpiritu plenus, vaticinatus eſt his verbis:

68 Grates Domino Iſraëlitarum Deo, qui populi ſui liberationem procuret:

69 Erigátque nobis cornu.

cornu ſalutis in domo ſui Davidis :

70 Quemadmodum promiſerat priſcorum ore ſanctorum ſuorum vatum.

71 Quò vindicemur ab hoſtibus noſtris, et ex omnium manu qui nos odêre :

72 Ut utatur clementiâ erga majores noſtros, et ſui ſancti fœderis recordetur:

73 Qui jurejurando promiſerit Abrahamo patri noſtro :

74 Daturum ſe nobis, ut intrepidè, ex hoſtium noſtrorum manu liberati,

75 Ipſum coram piè juſtéque colamus, toto vitæ noſtræ tempore.

76 Et tu, Puer, Supremi vates vocabere : præibis enim Domino, paratum vias ejus :

77 Ad dandam ſalutis cognitionem ejus populo, quòd eis venia datur peccatorum.

78 Per intimam Dei noſtri miſericordiam, quâ nos ex alto viſit ortus.

79 Qui appareat iis qui in tenebris et atra nocte degunt, ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

80 Puer autem creſcebat, et ſpiritu confirmabatur, ac in deſertis agebat uſque ad diem, quâ Iſraëlitis oſtenderetur.

Dies Divi PETRI *Apoſtoli.*

Evangelium S. Matth. XVI.

13 Cùm veniſſet Jeſus in tractum Cæſareæ Philippi, interrogavit ſuos diſcipulos his verbis : Quem me dicunt homines eſſe, me Filium hominis ?

14 Cui

14 Cui ille: Hi Johannem Baptiſtam, illi Eliam, alii Jeremiam, aut vatem aliquem.

15 Et ille: Vos verò (inquit eis) quem me eſſe dicitis?

16 Cui Simon Petrus ita reſpondit: Tu es Chriſtus Dei viventis filius.

17 Et Jeſus ei reſpondens, Beatus es, inquit, Simon Jonaïde, quoniam non patefecit iſtud tibi caro et ſanguis, ſed Pater meus qui in cœlis eſt.

18 Ego quoque tibi dico: Tu es Petrus, et in hac petra conſtruam meam eccleſiam, quam orci portæ non ſuperabunt.

19 Tibíque cœleſtis regni claves dabo, ac quicquid in terra ligaveris, erit ligatum in cœlis: Et quicquid in terra ſolveris, erit ſolutum in cœlis.

Dies Divi JACOBI *Apoſtoli.*

Evangelium S. Matth. XX. 20.

20 TUM eum aggreſſa mater filiorum Zebedæi cum ſuis filiis, honore præbito, petebat aliquid ab eo.

21 Cui ille: Quid vis? inquit. Et illa: Jube (inquit ei) ut hi duo mei filii tibi alter dexter, alter ſiniſter aſſideant in regno tuo.

22 At Jeſus reſpondens: Neſcitis quid petatis. Poteſtis idem bibere poculum quod ego bibiturus ſum? et eodem baptiſmate, quo ego baptizandus ſum, baptizari? Poſſumus, inquiunt illi.

23 Et ille: Meum quidem poculum bibe-

tis, inquit, meôque baptiſmate baptizabimini: Sed ut mihi dextrâ lævâque aſſideatur, non eſt mihi dare, niſi quibus id paratum eſt à Patre meo.

24 Hôc auditô, reliqui decem indignati ſunt ob duos fratres.

25 At Jeſus advocatis eis dixit; Scitis, gentium principes in eas dominari, et magnos viros in eas poteſtatem obtinere.

26 Inter vos non ſic agetur: Quin qui volet in vobis maximus fieri, ſit veſter famulus:

27 Et qui volet in vobis eſſe primus, eſto ſervus veſter.

28 Sicut Filius hominis non venit ut ſibi miniſtretur, ſed ut miniſtret ipſe, animámque ſuam in multorum liberationem impendat.

Dies Divi BARTHOLOMÆI *Apoſtoli.*

Evangelium S. Luc. XXII. 24.

24 EXtitit inter eos contentio, quis eorum maximus eſſe videretur.

25 At Jeſus: Gentium reges (inquit eis) in eas dominantur: Quíque eis imperant, gubernatores appellantur.

26 At vos non ita: Quin veſtrûm maximus perinde ſit ac minimus: Et qui præeſt, perinde ac qui miniſtrat.

27 Uter enim major eſt? Qui accumbit, an qui miniſtrat? Nonne qui accumbit? Atqui ego ſum inter vos perinde ac qui miniſtret.

28 Vos

28 Vos verò ii eſtis qui mecum permanſeritis in meis adverſis:

29 Et ego regnum, quemadmodum mihi Pater meus legavit, ſic vobis lego.

30 Ut comedatis et bibatis in mea menſa in regno meo, et in tribunalibus ſedeatis, jus dicentes duodecim tribubus Iſraëlitarum.

Dies Divi MATTHÆI *Apoſtoli.*

Evangelium S. Matth. IX. 9.

9 ILlinc digrediens Jeſus, conſpicatus hominem ad publicanorum menſam ſedentem, Matthæum nomine, dicit ei: Sequere me. Atque ille ſurrexit, et eum eſt ſecutus.

10 Eô autem domi accumbente, cùm frequentes publicani, et improbi veniſſent, et cum Jeſu ejúsque diſcipulis diſcumberent;

11 Phariſæi id videntes quæſierunt ex ejus diſcipulis, cur cum publicanis et improbis cibum caperet eorum magiſter?

12 Quô auditô, Jeſus dixit eis: Non egent valentes medico, ſed malè affecti.

13 Ite nunc, et diſcite quid ſit: Pietatem malo quàm ſacrificium. Non enim veni vocatum inſontes, ſed ſontes ad bonam frugem.

Dies Divi MICHAELIS *et omnium Angelorum.*

Evangelium S. Matth. XVIII. 1.

1 ILlâ horâ discipuli Jesum convenerunt, quærentes quis futurus esset in regno cœlesti maximus.

2 Et Jesus advocatum puerum collocavit inter eos, et, Hoc vobis, inquit, confirmo, nisi mutati fueritis,

3 Et pueris similes redditi, non intrabitis in cœleste regnum.

4 Quisquam ergo seipsum sum miserit, ut est hic puer, is erit in regno cœlesti maximus.

5 Et quisquis hujusmodi puerum meo nomine accipit, me accipit.

6 Quisquis verò vel minimum horum mihi fidem habentium offenderit, præstaret ei, suspensâ de ejus collo asinariâ molâ, in maris æquor demergi.

7 Sunt quidem calamitosæ mundo offensiones, tamen offensiones accidere necesse est: Sed væ homini per quem accidit offensio.

8 Quòd si te tua manus aut pes offendit, abscinde eum, et abjice: Satiùs est tibi claudum aut mancum in vitam ingredi, quàm duas manus aut pedes habentem in sempiternum ignem conjici.

9 Et si te tuus oculus offendit, erue eum, et abjice: Satiùs est tibi unoculum in vitam ingredi, quàm duos oculos habentem in ignis gehennam conjici.

10 Videte ne vel minimum harum contemnatis. Scitote enim eorum Angelos in cœlis semper aspicere faciem Patris mei, qui in cœlis est.

Dies

Dies Divi Lucæ *Evangeliſtæ.*

Evangelium S. Luc. X. 1.

1 POſtea conſtituit Dominus etiam alios ſeptuaginta, eósque binos ante ſe præmiſit in omnes urbes, et loca quò ipſe venturus erat.

2 Atque eos ſic affatus eſt: Meſſis quidem multa eſt, ſed operarii pauci: Quocirca rogate meſſis dominum, ut operarios emittat in meſſem ſuam.

3 Vadite, en ego mitto vos tanquam agnos inter lupos.

4 Ne ferte crumenam, ne peram, neque calceos, néve quenquam in via ſalutaveritis.

5 In quamcunque autem domum intrabitis, primùm dicite: Salveat hæc domus.

6 Et ſi quidem erit ibi aliquis ſalute dignus, requieſcet in eo veſtra ſalus: ſin minus, ad vos revertetur.

7 Atque in eadem domo manetote, comedentes et bibentes quæ eis ſuppetent: Nam dignus eſt operarius mercede ſuâ.

Dies D. D. Simonis *et* Judæ *Apoſtolorum.*

Evangelium S. Johan. XV. 17.

17 HÆC vobis præcipio, ut ametis mutuò.

18 Si vos mundus odit, illud cognoſcite, quòd

quòd me prius quàm vos odit.

19 Si mundani eſſetis, mundus amaret ſuum. Verùm quia mundani non eſtis, ſed ego vos ex mundo elegi, ideò vos odit mundus.

20 Memineritis ejus dicti, quod ego vobis dixi: Non eſt ſervus major domino ſuo: Si me perſecuti ſunt, et vos perſequentur: Si orationi meæ paruerunt, et veſtræ parebunt.

21 Verùm hæc omnia vobis facient propter nomen meum: quoniam eum qui me miſit, non norunt.

22 Niſi ego veniſſem, et eos allocutus fuiſſem, in peccato non eſſent. Nunc peccati ſui excuſationem nullam habent.

23 Qui me odit, etiam Patrem meum odit.

24 Si non opera apud eos feciſſem, qualia nemo fecit alius, non forent in peccato. Nunc et viderunt, et oderunt et me et Patrem meum.

25 Sed confieri oportet illud, quod in eorum diſciplina ſcriptum extat: Oderunt me immeritò.

26 Cùm autem venerit confirmator, quem ego vobis à Patre mittam, ſcilicet Spiritus veritatis, qui à Patre proficiſcitur, is de me teſtabitur.

27 Quin et vos teſtes eſtis, qui mecum fueritis ab initio.

Dies

Dies OMNIUM DIVORUM.

Evangelium S. Matth. V. 1.

1 VIdens autem Jeſus tantam hominum multitudinem, conſcendit in montem; Cúmque ſediſſet, adierunt eum ejus diſcipuli.

2 Et ille eos hujusmodi oratione docere aggreſſus eſt:

3 Beati pauperes animo: nam eorum eſt cœleſte regnum.

4 Beati qui lugent: nam ii conſolandi ſunt.

5 Beati mites: nam ii terram poſſidebunt.

6 Beati qui eſuriunt ſitiúntque juſtitiam: nam ii ſaturabuntur.

7 Beati miſericordes: nam eis tribuetur miſericordia.

8 Beati mente puri: nam ii Deum videbunt.

9 Beati pacifici: nam ii Dei filii vocabuntur.

10 Beati qui juſtitiæ causâ infeſtantur: nam eorum eſt cœleſte regnum.

11 Beati eſtis, quandocunque vobis conviciabuntur homines, et vos inſectabuntur, et in vos omnia maledicta conjicient, mentientes propter me.

12 Gaudete et lætamini: nam multa vobis in cœlo merces eſt: Sic enim inſectati ſunt vates majores veſtros.

Oratio Dominica, Matth. vi.

PAter noſter, qui es in cœlis. Sanctificetur nomen tuum. Veniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, ut in cœlo, ſic et in terra. Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie. Et remitte nobis debita noſtra, ſicut et nos remittimus debitoribus noſtris. Et ne nos inducas in tentationem, ſed libera nos à malo: quia tuum eſt regnum, et potentia, et gloria, in ſecula ſeculorum. *Amen.*

Symbolum Apoſtolicum.

CRedo in Deum Patrem omnipotentem, Creatorem cœli et terræ: Et in Jeſum Chriſtum, filium ejus unigenitum, Dominum noſtrum, Qui conceptus eſt de Spiritu Sancto, natus ex Maria Virgine, Paſſus ſub Pontio Pilato, crucifixus, mortuus, et ſepultus, deſcendit ad inferna; Tertio die reſurrexit à mortuis, Aſcendit ad cœlos, ſedet ad dextram Dei Patris omnipotentis; Inde venturus eſt judicatum vivos et mortuos.

Credo in Spiritum Sanctum, ſanctam Eccleſiam catholicam, Sanctorum communionem, Remiſſionem peccatorum, Carnis reſurrectionem, et vitam æternam. *Amen.*

Deca-

Decalogus, *ſive* Lex Dei.

Loquutus eſt DEUS omnia verba hæc. Exo. xx.

EGO ſum Dominus Deus tuus, qui eduxi te ex Ægypto, è domo ſervitutis :

I. Non habebis deos alienos in conſpectu meo.

II. Ne ſculpas tibi ſimulacrum, nec ullam imaginem effingas eorum, quæ aut ſupra ſunt in cœlo, aut infra in terra, aut in aquis ſub terra : neque incurves te illis, neque colas ea. Ego enim Dominus Deus tuus ſum zelotes, vindicans peccata patrum in filios, idque in tertia et quarta progenie eorum qui oderunt me, et miſericordiâ utens in milleſimam eorum qui diligunt me, et obſervant præcepta mea.

III. Ne uſurpes nomen Domini Dei tui temerè. Neque enim Dominus dimittet eum impunitum, qui nomen ejus vanè uſurpaverit.

IV. Memento diem Sabbati ſanctifices. Sex diebus operaberis, et facies omne opus tuum. At ſeptimo die Sabbatum erit Domino Deo tuo. Non facies ullum opus, nec tu, nec filius tuus, nec filia tua, nec ſervus tuus, nec ancilla tua, nec jumentum tuum, nec advena qui eſt intra portas tuas. Nam ſex diebus fecit Deus cœlum, terram, et mare, et quæcunque in iis ſunt : requievit autem die ſeptimo, ideoque benedixit diei Sabbati, et ſanctificavit eum.

V. Honora patrem tuum, et matrem tuam, ut diu vivas in terra, quam tibi Dominus Deus tuus daturus eſt.

VI. Non occides.

VII. Non committes adulterium.

VIII. Non furaberis.

IX. Non dices contra proximum tuum falſum teſtimonium.

X. Non concupiſces domum proximi tui, non concupiſces uxorem proximi tui, nec ſervum ejus, nec ancillam, nec bovem, nec aſinum, nec quicquam eorum quæ ſunt proximi tui.

Summa Legis. Matth. XXII.

PHariſæi, quum audiviſſent JESUM ſilentium impoſuiſſe Sadducæis, congregati ſunt pariter: Et interrogavit eum Unus ex iis qui erat legis peritus, tentans eum, et dicens, Præceptor hoſter, quod præceptum maximum eſt in Lege?

JESUS dixit illi, Ut diligas Dominum Deum tuum, ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex omni cogitatione tua. Hoc eſt præceptum maximum et primum. Secundum autem eſt ſimile illi: Nempe, ut diligas Proximum tuum ſicut Teipſum.

Ex his duobus præceptis pendent Lex et Prophetæ.

FINIS.

School BOOKS *printed by* J. POTE, *at* ETON.

THE ACCIDENCE —— — Price, 8d.
THE LATIN GRAMMAR, and Conſtruing, compleat. —— —— 1s. 6d.
EXEMPLA MINORA, Engliſh Examples, 1s. od.
—— MORALIA, Engliſh Examples, 2s. od.
FARTHER ENGLISH EXAMPLES, —— 1s. od.
HISTORIA ANTIQUA, or Antient Hiſtory, 2s. 6d.
NOMENCLATURA, or, Nouns and Verbs, — 1s. od.
EVANGELIA ex N. Teſtamento, —— 1s. od.
PHÆDRI FABULÆ, cum Notis, —— 1s. od.
SELECTÆ ex N. Teſtamento Hiſtoriæ, — 1s. 6d.
—— ex Scriptoribus profanis, —— 2s. 6d.
ELECTA ex OVIDIO et TIBULLO, —— 2s. 6d.
—— ex OVIDII METAMORPH. —— 3s. od.
PRECES ETONENSES, —— —— —— 1s. 6d.
BURNET de FIDE et Officiis Chriſtianorum, 1s. 6d.
CICERONIS OPUSCULA, et Vita Literaria, 2s. od.
GREEK GRAMMAR, —— —— —— 2s. od.
ÆSOPI FABULÆ, Gr. Lat. cum Notis — 2s. od.
SCRIPTORES ROMANI, ſive, Selecta ex Cicerone, Livio, Tacito, Plinio, &c. — — 5s. od.
—— GRÆCI, ſive, Selecta ex Herodoto, Thucydide, Xenophonte, Platone, Iſocrate et Luciano. Gr. Lat. —— —— — 6s. od.
POETÆ GRÆCI, ſive, Selecta ex Homero, Heſiodo, Theocrito, Pindaro, Callimacho, &c. — 6s. od.
SOPHOCLIS TRAGÆDIÆ, Gr. Lat. 2 vols. 14s. od.
DEMOSTHENES, Gr. Lat. a MOUNTENEY, 5s. od.
LUCIAN,

School BOOKS *printed*, &c.

LUCIAN, Gr. Lat. a KENT, —— 5s. od.
ARISTOPHANIS PLUTUS, Gr. Lat. — 2s. 6d.
EURIPIDIS MEDEA, Gr. Lat. —— — 2s. 6d.
THESAURUS GRÆCÆ POESEOS, cum Proſodia Græca, a MORRELL, 4to. — — 1l. 1s. od.
EPIGRAMMATA, Gr. Lat. a JOHNSON — 2s. od.
CLERICI HISTORIA UNIVERSALIS, —— 2s. od.

Lately publiſhed in Octavo.

An ESSAY on the different Nature of ACCENT and QUANTITY, with their USE and APPLICATION in the ENGLISH, LATIN, and GREEK Languages: Containing REMARKS on the Metre of the ENGLISH, on the Origin and Æoliſm of the ROMAN; on the general Hiſtory of the GREEK, with an Account of its ANCIENT TONES, and a Defence of the Preſent SYSTEM of Greek *Accentual Marks*, againſt the Objection of *Iſaac Voſſius*, *Henninius*, *Sarpedonius*, Dr. G. and Others. By JOHN FOSTER, M. A. Maſter of ETON School, late Fellow of King's College *Cambridge*. To which is ſubjoin'd the GREEK ELEGIA of M. MUSURUS, addreſſed to LEO X. with a *Latin* verſion and notes. The SECOND EDITION, corrected and much enlarged, from the Papers of Dr. TAYLOR, and Mr. MARKLAND. With a REPLY to Dr. G's. Second DISSERTATION in Anſwer to the Firſt EDITION of this ESSAY. *Eton*, 1763. 6s.

N. B. SCHOOL-BOOKS in general, are alſo printed and ſold by the ſaid J. POTE; and SCHOOL-MASTERS readily furniſhed with Allowance.